serxwebûni • ARMANC • azadi • demoqrasi

ARMANC

Sal:2 Hejmar: 16 İlon 1980

www.arsivakurdi.org

Acil Görev Anti-Faşist Cephenin Yaratılmasıdır

Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu ekonomik, toplumsal ve siyazal bunalım derinleşerek artıyor.burjuvzinin yıllardır başvurduğu bütün çareler,ekonominin bitkisel bir yaşama doğru sürüklenmesini ve giderek komaya girmesini engelleyemedi.Aksine yapılan her operasyon, hastayı iyileştireceği yerde,çürümüş vücutta daha büyük ve iyileşmez yaralar açıyor.Emeryalistle - ve uluslararası finans kuruluşlarının dayatmalarıyla uygula - nan, uygulanmasıyla birlikte de Türkiye ve Türdistan halkları na çok pahalıya mal olan ekonomik reçeteler, ülkeyi daha da ağır sorunlarla karşı karşıya getirdi.

Ekonominin söz konusu durumu doğal olarak beraberinde toplumsal ve siyasal bunalımların derinleşmesini de getirdi.Tekelci sömürgeci burjuvazinin iktidarı adım adım çatırdıyor,çatlak - lar giderek genişliyor.İktidarını korumak, ülkeyi yönetebil - mek için bugüne kadar burjuvazinin ortaya çıkardığı istisna - sız bütün alternatifler bir bir iflas etti.Yaklaşık 20 aydır sıkıyönetimin ve faşist hareketin baskı terör ve katliamları desteğinde işbaşında bulunan gerici Demirel Hükümeti de barutunu tüketmiş bulunuyor.Burjuvazi ülkeyi yönetebilmek için ve sömürüsünü devam ettirebilmek için yeni yeni alternatifler ortaya çıkarabilme çabasında.Sağlam bir örgütsel temel ve yüksek bir örgütlülük düzeyinden yoksun da olsa Türkiye'deki e - mekçi halk yığınlarının oluşan muhalefeti,aktif yığınsal bir niteliğe henüz yeterince ulaşmamış bile olsa, burjuvaziye karşı birikmekte olan "patlama noktasındaki" potansiyel, tekelci burjuvazinin ilk etapta doğrudan doğruya askeri bir darbeyle faşist diktatörlüğünü gerçekleştirme cesaretini kırıyor.Kısacası,günümüzün uluslararası ve özellikle Orta-Doğu'daki durumu, bu durumun Türkiye'yi yakından etkilemesi,buna paralel olarak özellikle Kürdistan halkının ve Türkiye'deki emekçi yığınların bugün içinde bulundukları konum, daha ilk planda burjuvaziyi, bir darbeyle ülkeyi faşizmin koyu karanlığına boğma çabasından büyük ölçüde alıkoyuyor.

Kuşkusuz önümüzdeki yakın dönemde, burjuvazideki bu eğilimin görülmesi, onun, kendisi açısından bir ölçüde daha sancısız alternatifler çıkarabilme umudunu henüz tamamiyle yitirmemiş olmasından da geliyor.Böyle bir umudun tamamiyle yitmesi halinde(ki Türkiye'deki gelişmeler o kadar hızlı oluyor ki bu umut her an yitebilir)burjuvazi, neye mal olursa olsunson çare olarak açık faşist bir diktatörlüğe geçiş olacak olan askeri darbeye başvuracaktır.Öyleyse tekelci sömürgeci burjuvazinin böyle bir alternatifi de hiçbir zaman gündeminden indirmediği açıktır.Zaten burjuvazi, temsilcileri aracılığıyla bunları açık açık söylemekten de geri durmuyor.Daha geçenlerde,AP'nin ilçe kongrelerinden birinde konuşan 12 Mart'ın eli kanlı, katil generallerinden, halk düşmanı gerici AP'nin bugünkü milletvekili Ali Elverdi,daha bütün silahlarını kullanmadıklarını,henüz kullanmadıkları tanklarının, fantomlarının olduğunu ve günü geldiğinde bunları da kullanacaklarını açık açık belirtti.

Sözkonusu alternatifi hiçbir zaman gündeminden indirmeyen burjuvazi,önümüzdeki yakın aşamada daha kolayca başarabileceği umuduyla, günümüzdeki baskı, faşist ve devlet terörünü ve bunun karşısında bireysel "sol" terörün diri tutulmasını sağlayan ortamı besleyerek, "parlamenter demokratik " görünüm altında Anayasa ve yasalarda, iktidarının yaşamasına olanak verecek ve bütün demokratik girişimleri yok edecek gerici düzenlemeler yapma çabasındadır.Sözkonusu düzenlemeler; siyasal iktidarın birtakım anti demokratik uygulamalarının önünde bir ölçüde de olsa engel teşkil eden bazı anayasal kurumları ortadan kaldırmaya yönelik anayasa değişikliğ,seçim yasasında,burjuva partilerinin gerekli oy çokluğunu almadan da iktidar olabileceği değişiklikler,sıkıyönetim yetkilerinin daha da arttırılmasıyla ilgili yasa değişiklikleri,sürekli bir sıkıyönetim ortamı demek olan Olağan üstü Hal Yasası ve Devlet Gücenlik Mahkemeleri Yasasının çıkarılmasıyla ilgilidir.Tekelci burjuvazinin bu girişimleri, başarıya ulaştığı zaman faşizm çok daha kolay olarak ve üstelik yasal ve "meşru" (!) bir görünüm altında iktidara gelebilecektir.

Tekelci burjuvazinin önümüzdeki yakın dönemde bir çare(!) olarak başvurmayı düşündüğü girişimlerden biri de, sonuçta istediği bir parlamento aritmetiği çıkabilecek bir erken seçimdir. Tekelci burjuvazi için, önemli olan demokratik ortamda yapılacak ve sonuçları ne olursa olsun katlanabileceği bir erken seçim değil, mutlakka istenen aritmetiği çıkarabilecek bir parlamentoyu seçebilecek bir seçimin olmasıdır.Böyle bir sonuç çıkaramıyacağı konusunda somut belirtiler çıktığında, erken seçim kararı almış olsa bile burjuvazinin bu seçimi yaptırmamak için her çareye baş vuracağı, ya da bunu başaramazsa bile seçim sonucuna rıza göstermeyip daha başka yolları deniyeceği açıktır.

Ayrıca burjuvazi,kendisi açısından böyle bir saçimi,yeni bir soluk alabilme fırsatı da değerlendiriyor.Seçimlerden burjuvazinin asgari beklediği, AP ve MHP toplamıyla bir parlamento çoğunluğunun oluşmasıdır.Parlamentodan böyle bir sonucun çıkması halinde burjuvazinin, yukarıda saydığımız girişimleri daha kolay gerçekleştirebilceği açıktır.

Buradan hareketle önümüzdeki dönemin tablosuna göz gezdirdiğimizde, hangi açıdan bakarsak bakalım,tekelci sömürgeci burjuvazinin, Türkiye'yi daha koyu bir karanlığın içine sürüklemekte olduğu apaçık görülür.Demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısacağı,giderek büsbütün ortadan kaldıracağı, Türkiye ve Kürdistan halkları üzerndeki baskı,zorbalıkların daha da artacağı ve halklarımıza yönelik sindirme operasyonlarının,yok etme çabalarının büsbütün artacağı gün gibi ortadadır.Belirtilen alternatifler dışında, yaşayabilmek için tekelci sönürgeci burjuvazinin başvurabileceği başka alternatifler kalmamıştır.Kalan bütün alternatifler de halklarımız için daha büyük acılar, daha çok gözyaşları demektir.

Burjuvazi için her ne kadar başka alternatif ve çözümler kalmamışsa da, bizim açımızdan,halklarımızın acı ve gözyaşlarının dinmesi,halen sürmekte olan baskı,zorbalığın ortadan kaldırılması,ve tırmanmakta olan faşizmin geriletilerek bir daha dirilmemek üzere mezara gömülmesi için alternatif vardır.Türkiye ve Kürdistan'daki sosyalist güçler başta olmak üzere tüm anti faşist güçlerin tekelci sömürgeci burjuvazininbu gidişatına seyirci seyirci kalmaları düşünülemez.Bu gidişe son vermenin olanakları vardır.O da Türkiye ve Kürdistan'daki tüm emekçi halk yığınlarının ortak savaşımlarının somutlandığı bir ANTİ FAŞİST CEPHENİN yaratılmasıdır.Önümüzdeki acil ve pratik çözüm bekleyen bir sorun haline gelen;bir cephenin kurulmasıdır.

Birincisi;oluşturulacak olan cephe mutlakka anti emperyalist, anti faşist, anti takal savaşımı ve Kürdistan halkının kendi kaderini tayin hakkını programlaştırmış bir cephe olmalıdır. Çünkü günümüzde, Türkiye koşullarında, bu dört görev sıkı sıkıya birbirine bağlı ve hiçbiriside ertelenemez ya da yok sayılamaz bir konumdadır.Bu görevlerden birinin yok sayılması, ya da gündemleştirilmemesi, cephenin kurulması önünde engel teşkil eder.Bunlar asgari görevlerdir ve hiçbirisinden taviz verilemez.

İkincisi; Oluşturulması gereken legal bir savaşım bloku değil bütün organları oluşturulmuş,savaşımın bütün yöntem ve biçimivle donatılmış ve silahlı bir savaşım da dahil olmak üzere her türlü savaşıma hazırlıklı,legal ,illegal ve yarı legal olanakları içiçe örebilecek bir cephe olmalıdır.

Üçüncüsü;böyle bir cephe,hem burjuva reformizminin,hem debirreysel terörcü "sol" oportünismin insiyatifi dışında,ancak Türkiye ve Kürdistan'daki sosyalist güçlerin güçlü işbirliği insiyatifinde kalıcı bir hale gelebilir ve başarıya ulaşabilir.Özllikle, sınıf savaşımının keskinleştiği,her türlü devrimci yöntemlerle donanarak burjuvazinin azgınlaşan şiddetini bastırma görevinin kendisini dayattığı günümüz koşullarında, bazı kesimlerde genel bir eğilim haline gelen savaşımı burjuva reformizmiyle kurulacak temel itifaklarla sürdürme eğilimlerine kesinlikle karşı çıkmak gerekir.Günümüzde en büyük tehlike halk yığınlarındaki savaşımın burjuva reformizminin kuyruğuna takılmasıdır.Böyle bir çaba kitleleri pasifizme götürür ve faşizmin gelişini kolaylaştırır.

Dördüncüsü; böyle bir cephe,Türkiye'deki tüm faşist olmayan ve sadece faşizme karşı(tutarsız da olsa)bir tavırları olan güçlerle eylem birliklerine gidebilmelidir.Anti faşist demokratik bir eylem platformunu gerçekleştirmeli ve bu platformda anti faşist bütün unsurlara yer verilmelidir.

Beşincisi; Bugün kendisini dayatan,(Türkiye'deki sosyalist hareketin birliğine de hizmet edemiyecek olan)legal bir işçi ya da kitle partisi değil,halk yığınlarının savaşımlarını omuzlayıp onları kurtuluşa götürecek bir cephenin kurulmasıdır.Ancak bu cephenin(legal ve parlamenter savaşım olanakları var olduğu sürece)parlamenter savaşımı da yürütebilecek bir organizmaya sahip olması gerekir.Parlamento ve legal demokratik savaşımı sürdürecek ve Türkiyedeki yasalara uyumlulaştırılmış bir yığınsal organizasyon bu cphenin legalitedeki bir parçası olmalıdır.

Evet, Türkiye'de gün geçirilmeden bir anti-faşist cephe kurulmalıdır.Emekçi halklarımız için gerçekçi çıkış yolu budur.

Böyle bir cephenin gerçekleştirilmesine öncülük edebilecek güçler vardır.Bu konuda en büyük görev,anti faşist,anti emperyalist, anti tekel ve anti şövenist platformdan çok daha ileri düzeyde aralarında merkezi siyasal bir işbirliğini gerçekleştiren Devrimci Demokratlar,TSİP , TİP ve Birlik Dayanışma yanlılarına düşüyor.Merkezi siyasal işbirliğini hayata geçirmenin önündeki engeller bir an önce kaldırılarak etkin ve yığınların güvenini kazanmış bir duruma getirilmelidir.Bu konuda, faydacı tavırlarla işbirliği,eylem birliği deyip duran, "eylem birliğine kama sokan her davranış...faşist darbe tehlikesini daha da yakınlaştırmaktadır" diyenler, eylem birliğine kama sokmaktan vaz geçip, ilkeli, tutarlı ve güven verici bir konuma gelmelidirler.Eylem birliğini baltalayan dar grupçu ve ilkesiz politikadan vazgeçilmedikçe anti faşist cephenin yaratılması için öncü bir çekim merkezi yaratılamaz.Merkezi siyasal işbirliğinden oluşan öncü bir çekim merkezi yaratılmadıkça da hiçbir hareket tek başına, yığınların anti faşist savaşımını örgütleyemez.

Türkler'in cenaze töreni büyük bir antifaşist gösteriye dönüştü

k.türkler'e sıkılan kurşun halklarımıza yöneliktir!

Türkiye'deki faşist güçler,Türkiye işçi sınıfının sendikal hareketi önderlerinden 27 yıl Türkiye MADEN-İŞ'in Genel başkanlığını yapan DİSK kurucularından ve DİSK eski Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'i, 22 Temuz günü evinden çıkarken katlettiler.

Kemal TÜRKLER'in katledilmesi,demokrasi güçlerine yönelik saldırı ve sindirme hareketlerinin devlet desteğinde ve devlet kurumlarının bizzat aracılığıyla yoğunlaştırıldığı,yüzbinlerce işçinin bastıran açlık ve sefalete karşı başvurdukları grev savaşımlarının engellenmeye bastırılmaya çalışıldığı; grevlerin sömürgeci tekelci burjuvazinin has temsilcisi olan faşist işbirlikçisi AP azınlık hükümetinin eliyle engellendiği bir döneme rastlıyor.Kemal Türkler'in öldürülmesi,pekçok demokratik hak ve özgürlüğün rafa kaldırıldığı, sıkıyönetimin koyu karanlık despotik yönetimi altında devlet terörünün bütün şiddetiyle yükseldiği,Kürdistan halkına karşı,baskı ve zorbalığın en ağırının yürürlüğe konduğu,Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluşu uğruna yürütüğü savaşımın kan ve ateşle boğulmaya çalışıldığı bir döneme rastlıyor.Kısacası, K.Türklere yönelen namlular, Türkiye ve Kürdistan halklarına, devlet faşist işbirliğiyle bütün namluların çevrildiği bir döneme rastlıyor.

TÜRKİYEDEKİ CENAZE TÖRENİNDEN BİR GÖRÜNÜŞ

Bu nedenle Kemal Türkler'e sıkılan faşist kurşunlar,onun kişiliğine değil gerçekte Türkiye işçi sınıfına onun politik ve sendikal hareketlerine,Türkiye ve Kürdistan'ın tüm emekçi halk kitlerine yöneliktir.

Şunu da çok iyi biliyoruz ki Kemal Türkler'in katledilmesi bir iki faşist eylemcinin rastgele girişimleri ya da intikam alma duygularıyla işlenmiş bir cinayet değildir.Bu saldırı,CİA,Kontr-Gerilla ve MİT'in elbirliğiyle planladıkları Türkiye'yi faşizmin koyu karanlığına boğma yolundaki eylemlerinin bir ürünüdür.Cinayetin gerçek sorumlusu,emperyalizm,Türkiye tekelci burjuvazisi ve onların örgütledikleri faşist harekettir.

Faşist güçler, Kemal Türkler'i, işçi sınıfının sendikal, demokratik ve siyasal savaşımını boğmak,başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk kitlelerini sindirmek için öldürdüler.Fakat bu amaçları kursaklarında kaldı.Başta işçiler olmak üzere tüm emekçiler;demokrasiden yana bütün güçler,daha K.Türkler'in katledilmesini duyar duymaz,eylemlere geçtiler,olayı, yığınsal karşı çıkışlarla protesto ettiler.Türkiye ve Kürdistan'da, pekçok yerde; fabrikalarda iş yerlerinde işçiler, olayı protesto için genel greve gittiler,Grevlere 1 milyonu aşkın işçi katıldı.Diğer alanlarda çalışanlar;memurlar, öğretmenler

devamı s.11'de

KÖLNDEKİ PROTESTO EYLEMİ

İlticalar Sorunu ve F.Almanya

F.Almanyada son zamanlarda kamuoyunda en çok dikkati toplayan ve tartışılan konulardan biri de bu ülkeye yapılan ilticalar sorunuyla ilgilidir.Dergi - miz ilticalar ve F.Almanya'daki ilticacıların sorunlarıyla ilgili olarak KKDK(Komelên Karkerên Demokratên Kurdistan) yöneticilerinin görüşlerine başvurdu.Sorunla ilgili olarak dergimize yapılan açıklamayı, aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz.

ARMANC

Bugünlerde F. Almanya kamuoyunda en çok tartışılan ve dikkatleri çeken konulardan biri de Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan gelen ilticacılardır.

Son yıllarda Türkiye'deki ekonomik, toplumsal ve siyasal sorunların boyitlanması ve had safhaya ulaşması, Türkiyeden, özellikle Türkiye Kürdistanı'ndan başta F.Almanya Cumhuriyeti ne olmak üzere çeşitli Avrupa ülkelerine göçler başladı.Türkiye sömürgeci tekelci burjuvazisi, bugün en bunalım lı dönemini yaşıyor.Burjuvazi,bunalımını atlatmak için çeşitli ekonomik ve siyasi baskı yöntemlerine başvuruyor.Pahalılık, işsizlik,enflasyon ve geçim malları darlığıkaraborsacılık büyük boyutlara ulaştı.Getirilen sıkı yönetim ve başvurulan anti demokratik baskıcı uygulamalar nedeniyle on binlerce ilerici,devrimci, sosyalist ve demokrat cezaevlerine, askeri kışlala ra gönderildi.Binlercesi feşist katil lerin saldırıları sonucu öldürüldü,bir o kadarı, işkenceler altında inletili yor.Kürdistan'da gün geçmiyor ki,sömürgeci güçlerin polisi, jandarması kan dökmesin.Köy ve mahalleler, geceyarıları basılmasın, ve kitle halinde insanlar sıra dayağından geçirilip tu tuklanmasın.Açlık, yoksulluk ve militarist baskılar, dayanılmaz bir hal aldı.Tekelci sömürgeci burjuvazi,yaşa mı halkımıza zehir etmiştir.

NEDEN GÖÇ?

Gerçekte sayıları çok az olan politik ilticacılar dışında,gelenlerin pek ço ğu, metropollerde ve Avrupa ülkelerin de iş bulup, rahat geçimini sağlama, korkusuz bir yaşam sürdürme ümidiyle ülkesini, yuvasını terk edip yurtdışı na göç ediyor.

Kürdistan'a kapitalizmin girmesi ve hakim üretim biçimi haline gelmesi işsizliği de beraberinde getirdi.Ülke mizde büyük bir hızla giderek büyüyen işsizler ordusu İstanbul, Ankara,İzmir v.s. gibi metropol şehirlere mevsimlik işçi olarak ya da oralarda devamlı o larak kalmak üzere iş aramaya gidiyor lar.Çalışma olanaklarının oralarda da çok kısıtlı olması, gidenlerin dil bi lememeleri,yabancı olmaları ve ya mev simlik işçi olmaları pek çok sorunu da beraberinde getiriyor.Pekçok zorluk larla karşılaşıyorlar.Bununla beraber bugün Türkiyedeki ekonomik ve toplumsal sorunların giderek daha da ağırlaşması artık metropollerde mevsimlik de olsa iş b ulabilmenin olanakları büsbütün ortadan kalkmış bulunuyor.Bunun bir sonucu olarak FAC'ye ve diğer Avrupa ülkelerine ilticalar biçiminde işçi göçü başladı.Yapılan resmi açıklamalara göre FAC'ne 1979 yılında 50 bin ve 1980 yılının ilk altı ayında 70 bin kişi iltica dilekçesini vermiş tir.Bunların yarısından fazlası Türki ye'den gelenlerdir.Gazetelerde yazılan lara inanılırsa, Türkiye'de artık pasaport yetiştirilemiyormuş.

FAC VE İLTİCALAR

FAC'de, önceleri, sığınma için dilekçesini verenler,çok kısa zamanda çalış ma müsaadesi alabiliyor,Türkiyeli yabancı işçilerin sahip oldukları tüm tüm sosyal haklardan-mahkeme sonuçlanıncaya kadar-yararlanabiliyorlardı. Bilindiği gibi mahkemeler dört beş yıl sürerdi.Son yıllarda iltica edenlerin çoğalmasıyla birlikte resmi makamları ve federal hükümetin tavrı da değişti Önce ilk mahkemeye kadar çalışan mültecilerin çocuk paralarının verilmeme si yoluna gidildi,bürokratik işlemler ağırlaştırılarak iki üç aylk süreler geçmesine rağmen çalışma müsadeleri verilmedi.Belirli yerlere dağıtımları yapılacak gerekçeleriyle dört beş ay yaşam standartlarına uymayan yurtlarda bekletildiler ve kendilerine günde 8-10 DM'lık harçlık-yemek de dahil verildi.Yurtlar cezaevleri gibi tamamiyle polis kontrolündedir.Pek çok yer de, ilticacılar, saati 1 DM lik günde 8 saat çalıştırıldılar.En son olarak da iltica sorunu, yeni yasa önerileri ile birlikte parlamentoya getirildi. İktidar ve muhalefet partileri ilticalar karşısında yeni önlemler alma gereği üzerinde birleştiler. Fakat, muhalefet,(CDU/CSU-Hıristiyan Demokrat Birlik/Hıristiyan Sosyal Birlik) daha sert yasaların çıkarılmasından yanaydı.Parlamentodaki bir sürü tartışmadan sonra ilticalara karşı yeni bir yasa çıkarıldı.5 Ekimde yürürlüğe girecek yeni yasaya göre:

-Mültecilere bir yıl süre ile çalışma izni verilmeyecek.

-Önceleri para olarak yapılan sosyal yardım kaldırılacak.Para yerine yiyecek ve giyecek yardımı yapılacaktır.

-Mülteciler, her eyalette belirli yer lere, yani kamplara toplanacaklardır.

-Mültecilerin davasına bir hakim bakıp karar verecektir.Mahkemeler hızlandırılacaktır.

--Ayrıca yasada getirilen yeni bir de ğişklikle Türkiye için vize şartı kon du.

Aslında vizenin konması, iş bulma amacıyla F. Almanya'ya gelen ilticacı lardan ziyade gerçek politik ilticala rı önleyen ve uluslararası anlaşmalara ve taahütlerle çelişen bir karar niteliğindedir.Çünkü ne kadar da zorlaşsa ekonomik nedenlerle FAC'ye gelen ler vize alma olanaklarına sahiptirler Ama politik düşüncelerinden dolayı,dev let baskısına uğrayanların bu yüzden haklarında koğuşturma açılmış olanların Türkiye'de gidip F.Alman elçiliğin den aylar süren bir bekleyişle vize almaları mümkün değildir.

İlticalarla ilgili yeni yasanın çıkarılması için palamentoda yapılan konuşmalar sırasında,muhalefetin adına konuşan Strauss'un Bavyera Eyaleti İçişleri Bakanı Tandler,şunları söyledi:"Hükümet sıkkı tedbirler alacağına, ilticacılara bakan mahkemelerin sayısını 130'a çıkarmak istiyor. Sadece bunun yıllık masrafı 50 milyon Marktır.Biz bu parayı mültecilerin geldikleri memleketlere sosyal yardım olarak sağlarsak çok daha yerinde bir karar almış oluruz...Bular(ilticacılar b.n.) belirli yerlerde kamplarda barındırılmadığı sürece de polisiye olaylar başlayacaktır...Almanya'ya gelecek bir mülteci, sınırda müracaatını yapacak ve bu müracaat orada işlem görecek...sınırda kararı bir mahkeme heyeti yerine tek bir hakim verecek, ve bu karara itiraz mümkün olmayacaktır."

Tandler'in ne demek istediği çok açık.Hitlervari kampların oluşturulma sını, Federal anayasa ve uluslararası antlaşmalarla çelişen tek hakimli ve itirazsız mahkemeleri öneriyor.

Ayrıca Tandler, ilticacılara yapılan masrafların, ilticacıların geldiği ülkelerin hükümetlerine "sosyal yardım"(!) olarak verilmesinin daha yerinde bir karar olacağını belirtirken de aslında iltica gerekçesiyle insanların akın akın buralara gelmelerinin gerçek sorumluları olan Türkiyedeki işbirlikçi sömürgeci güçlerin yanında olduğunu ve onların bu eylemlerini desteklediğini belirtiyor.Daha önceleri Türkiye'ye yapılan yardımlardan "sosyal yardım"ın ne anlama geldiği, böyle bir yardımın gerçekte kime hizmet ettiği de bilinyor.Türkiye'ye verilecek "yardımların" emperyalistlere ve onların Türkiye'deki işbirlikçilerine daha fazla kar sağlamak ve Türkiye ve Kürdistan halkları üzerindeki sömürgeci ve faşist baskıların daha da artması için olacağı açıktır.

İLTİCALAR GERÇEKÇİ OLMAYAN GEREKÇELER LE REDEDİLİYOR

Verilen iltica dilekçelerinin ancak %4-5'i kabul ediliyor.Bunlar da genellikle sosyalist ülkelerden kaçan anti-komünist ilticacılarındır.Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan gelenle rin dilekçeleri, kısaca aşağıdaki ger çeklerle bağdaşmayan gerekçelerle red ediliyor.

-Türkiye Cumhuriyeti hükümeti, halkın can güvenliği(!) için sıkıyönetimi ge tirmiş.

-Aşırı sağ ve solcu örgütleri yasakla yıp sorumlularını tutuklamaktadır.

-Bozkurtlar'ın halk üzerindeki baskıları devlet baskısı değildir,

-Devlet baskısı Türkiyede yoktur.

-Kürtler üzerinde bir devlet baskısı sözkonusu değildir.

-Kürtler T.C.vatandaşı olup(') vatandaşlar ile eşit haklara sahiptir.

-Kürtler de memur,miletvekili, senatör v.s. olabilirler.Parlamentoda Kürtler yüzde olarak daha fazladırlar.

-Bölücü ve terörist Kürt gurupları üzerinde bir baskı sözkonusudur.Ama bu da T.C. yasalarına uygundur.Bunlar üzerindeki baskı etnik değil ideolojik tir.

Hemen hemen tüm iltica dilekçeleri, yukarıda özetlediğimiz gerçeklerle bağdaşmayan ve tamamiyle Türkiye Cumhuriyetinin bugün sürdürdüğü resmi politikasının bir kopyası olan gerekçelerle geri çevriliyor.Zaten mahkemelerde, iltica edenlere yöneltilen sorular da Türkiye'de ilerici yurtsever lerin MİT kovuşturmalarında karşılaştıkları sorulardan farklı değildir. Mülteciye hangi örgüte üye olduğu, örgütün amacı ve ilkeleri,savaşım yöntemi,stratejisi,kurucuların isimleri, örgütün kuruluş tarihi, nerede kurulduğu, kendisinin örgütün hangi kademe sinde kimlerle beraber görev aldığı, bu konuda şahit getirip getiremeyeceği v.s. gibi demokratik hukuk anlayışıyla çelişen sorular yöneltiliyor.

Bunlar emperyalist ve sömürgeci g güçlerin çıkarlarının aynı olduğunu, gözler önüne seriyor.Hangi mantık ve kafa sıkıyönetimin halka baskı yapmadığını, Kürdistan halkı üzerinde şöve nist,militarist ve ulusal bir baskının olmadığını savunabilir?Cevap açıktır: emperyalist ve sömürgeci kafa ve mantık....

SONUÇ

İlticalar konusundaki tavrımıza ge lince,ilticacı kardeşlerimizin sorunlarıyla olanaklarımız ölçüsünde ilgilendik.Katıldığımız,yaptığımız çeşitli toplantılarına sorunlarını götürdük ve bundan böyle de götüreceğiz.Sorunlarının çözümü için F. Almanya'nın çe şitli yerlerinde yapılan toplantılarda ilk ciddi ve gerçekçi çözümleri biz getirdik.Getirdiğimiz öneriler büyük ölçüde F. Almanya ilerici kamuoyunda da destek ve ilgi gördü.Sorunlarının çözümü için bundan sonra da savaşım vereceğiz.Federal hükümetin vemakamla rının imza kaydukları uluslararası an laşmalara uymalarını istedik ve isteyeceğiz.Bunları yaparken de bazı çevreler gibi dar gurupçı çıkarlar da gö zetmiyoruz.Önçeleri bu sorunun Kürt örgütlerinin görevi olduğunu söyleyip bu sorunların çözümlenmesi için hiç bir çaba sarfetmeyenlerin tavırları ilginçtir.Şimdi bunlar da bu tür sorunlara sahip çıkmış görünüyorlar.

Biz ilticacıların sorunlarının çözümlenmesi doğrultusunda propaganda ve diğer çalışmalar yaparken ilticala rın hiçbir zaman kurtuluş yolu lolmadığını anlatıyoruz onlara.Buraya iltica etmenin propagandasını yapmadık ve yapmıyacağız.Özünde ilticanın bir çare olmadığını düşünüyoruz,fakat buna rağmen buraya geliyorlar ve sorunları oluyor.Bunlar bizim ülkemizin yoksul halkının bir parçasıdırlar.Onları gör memezlikten, sorunlarına sahip çıkmamazlıktan gelemeyiz.

devamı s. 10'da

şehidê kurdistan heval mehemed bê mırın e!

PIŞTI ŞEHIDBÛNA HEVAL MEHEMED

Şoreşgerê nûgihayi, Heval Mehemed Aydın ji,bı destê dıjmınê xwinxwar gihaşte karwanê şehidên Şoreşa Kurdıstana Tırkiyê.

Heval Mehemed, dı sala 1965a lı gundê qeza Başkelê;Soredêr'ê hatıbû dınê. Xorteki nûgihayi; hê 15 salı bû.Lı dıbıstana Lisa Başkelê dıxwend.Isal sala wi ya dawi bû, dê Lise xılas bıkıra.

Her çıqas ımrê wi bıçûk bû ji, dısa ketıbû şereki mezın,birbırınek û şiyarbûneki mezın lı ser he bû.Bı hevalên xwe yên Demoqratên Şoreşger re jı bona xelas bûna gelê Kurdıstan lı hember mêtıngehkaran û faşistan têkoşin dıda.

Dıjmın jı şerê wi dıtırsıyan,xofa têkoşina wi ketıbû dılê wan.Xwestın wi jı holê rakın.

Dı roja22.71980i de Çawişê Cendırmê Ordıya Tırk, Kemal Terlemez, bı hıncendırmê xwe va êriş da ser Gundê Soredêr'ê, Heval MEHEMED dı Gund de şehid kır.Pıştı şehidkırına wi, cenazê wi jı bo otopsi anin qeza Başkelê.

Gava ku kuştına wi ya bı destê dıjmınê xwinxwar hat bıhistın, xelkê qeza Başkelê û ên gundên dora wê cıvıyan ser hev û bı nerazibûneke mezın kuştına wi protesto kırın.Dı nava qezê de bı cenazê Heval Mehemed re meşeki pêk anin û nerazibûn xwe lı hember dıjmın nişan dan.Dı meşê û cıvınê da, hevalên wi, Demoqratên Şoreşger,lı ser jina wi,şerê wi yê şoreşgeri û lı ser zılm,zordestî û xwinrêjiya mêtıngehkaran(qolonyalistan) axaftın.Dı meşê da hemûyan bang dıdan, bı yek dev dıgotın:Bımre mêtıngehkari! Bımre xwinrêjiya cendırma! Mehemed na mırın! Şerê Mehemed dê dom bıke!

Pıştı meşa nav Başkelê cenazê wi bırın gundê wi;Soredêr'ê.Lı gund jı meşeki gelek mezın çêbû. Duvre wi veşartın.

Belê, dıjmınê xwinrêj, heval Mehemed ji kuşt! Lê bıra bê zanin ku her çıqas wan wi kuşt ji ew tu car nıkarın şerê wi û bir û baweriya wi bıkujın.Bı kuştına Mehemed re lı Kurdıstanê bı hezaran,dehhezaran Mehemed hatın dınê.Xwin wi ya sor, dı reya xelasiya gelê Kurdıstan de heriki, lı ser axa Kurdıstan bı hezaran kulilkên azadi pê hatın avdan.

Ew "duh şehid bû
iro nûhat e"

MEŞA LI PEY CENAZE MEHEMED AYDIN

Kursa Zımanê Kurdi lı Kopenhagê

Dı dawiya heyva Tamûza bıhuri da lı Serbajarê Danimarka, Kopenhagê, jı bo fêrkırına zımanê Kurdi qursek hat vekırın. Ev qurs lı ser mıraceeta nıviskarê Kurd M. Emin Bozarslan,Komela Pıştgıriya Kurdan lı Swêd,Yekitiya Karkeran lıDanimarqa,Komela Karkerên Kurd lı Norweç û çend profesor jı zaningeha bajarê Roskilde lı Danimarqayê hat pêkanin.Lıser van mıraceetan Fonda Çandê ya Bakûri, jı bo mesrefa qursê 100.000 qronên Danimarqi alikari da û bı van dıravan qurs hat finansekırın.

Qurs, roja 21'ê Temûzê 1980 vebû û heta roja 31'ê 1980; 10 roj dom kır.Ev, dewra pêşin bû.Dewra dıduyan jı dê payizê bê vekırın.Dı qursê da rojê 6 saet ders hat dayın.Bı vi awayi, bı tevayi 60 saet zmanê Kurdi hat xwendın.Mamostayê qursê Nıvıskar M. Emin Bozarslan bû.

Vebuna qursê çawa ku dı nava karker û xwendekarên Kurd da kêfxweşiyeke mezın çêkır û dı rojnamên Danimarqa de dengeki fereh da her weha bû sebebê hêrsbûn û rakina dewletên colonyalist ji.Jı ber vê hêrsê û rıkê,Sefaretxana Dewleta Tırkiê ya qolonyalist xwest ku pejk lı qursê xe û wê bıde gırtın.Bı vê amanca Şêwırdarê (Mısteşarê)Sefareta wan lı Kopenhag'ê,jı Komela Karkeran ra telefon kır û bê şerm û fedi weha got:"Hûn çawa dıkarın qurseke weha v[illegible] Ma hûn nızanın ku zımanê Kurdi lı Tırk yê qedexe ye?"Lê karkerên Komela Karkeran bersiv wi xweş dan û gotın:"Em tin[illegible] bira we ku ev der ne Tırkiye ye, ev der Danimarqa ye".Bı vi awayi qolonyalistan ne kari qursê bıdın gırtın û qurs, lı rexmê wan heta roja dawin û saeta dawin hat meşandın.

Roja dawin dı qursê da cıvıneke rojnameyi(basın toplantısı) hat pêkanin.Roja lê Tebaxê rojnama Partiya Qomonist"Land og Folk" û rojnama Partiya Sosyal Demoqrat "Aktuelt", lı ser qursê û rewşa mılletê Kurd nıvısin.

www.arsivakurdi.org

KURDİSTAN Zindanlarından Yükselen Ses:

Türkiye Barolar Birliğine, Basına, Türk Tabibler Birliğine ve insanlık onurunu rencide eden yasa ve insanlık suçu baskı ve işkencelere karşı olan tüm İlerici, Demokrat, Yurtsever ve Devrimci kamu oyuna duyurumuzdur!

Biz, Diyarbakır, Urfa, Mardin, Hakkari, Siirt İlleri Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı, Diyarbakır'da bulunan iki No'lu Askeri Ceza ve Tutukevi tutuklu ve hükümlüleri olarak bölgede uygulanagelen işkence ve baskılarla, kamuoyunun tüm bu işkence ve baskılara ilgisizliğini dile gtermek istiyoruz.

Genel olarak bölgede yapılan operasyonlar, eski İçişleri Bakanlarından Hasan Fehmi Güneş'in de belirttiği gibi "Kitle Operasyonları"dır. Bu operasyonlarda mahalleler, kazalar, köyler ya da günahsız, olaylardan habersiz insan toplulukları toplanmakta, işkencehanelerde ağıza alınmadık en pis küfürler edilerek tekme, yumruk, tokatı saymazsak, çıplak vücutta sigara söndürmek, elektrik, falaka, kum torbası, saç ve bıyık çekmek dahil olmak üzere cop sokmaya kadar her türlü işkence biçimleri(yöntemleri)uygulanarak, onlarca sakatlanan bu insanlardan bir kesimi "yeterince korkutulmuş", "terbiyesini almıştır" diyerek bırakılırken, geri kalan kesimine en vahşiceleri haftalarca, aylarca uygulanarak kimileri katledilmekte, kimileri sakat ya da hayatının sonuna kadar acısını çekecekleri fizyolojik acılara boğulmakta ya da yıllarca kurtulamayacağı düzmece ifadeler gözleri kapalı tarzda kendilerine imzalatılmaktadır.

Kent merkezlerinde, herşeyden habersiz, dersini dinlemekte olan, orta okul ya da lise öğrencileri düzmece ifadelerle, iftiralarla veya uşak feodal beylerin ihbarlarıyla güvenlik güçlerince toplanmakta 9-10 gün ya da daha fazla sürelerle gözaltına alınarak, en amansız, vahşi işkencelere tabi tutulmaktadır. Hepsi ya da büyük bir kesimi serbest bırakılarak geri kalanlar mahkeme huzuruna çıkarılmaktadır. Bu durum, okullara devam etmeyi engellemekte, öğrenciler ve aileleri için tam bir psikolojik bunalıma neden olmaktadır. Gözaltına alınmış, bırakılmış çocukların durumunun olumsuz görünmesi, devamsızlık ve psikolojik bunalımı arttırmakta, nefret duygularını depreştirmektedir. En az okuldan toplama kadar, geçerli olan bir başka toplama yöntemi de mahalleler içinde, sokak başlarını tutarak, gelip geçeni, ne kadar insan ve özellikle orta okul-lise öğrencisi varsa hepsinin arabalara doldurularak işkence merkezlerine götürülmesidir. Genç ihtiyar demeden gelişigüzel toplanmış bu insanlar, ya perdeler arkasına gizlenmiş kişilere ya da gizlenme gereğini bile duymayan eli Klaşinkoflu veya tabancası belinde olan feodallere gösterilerek, direktifleri doğrultusunda ilk eleme yapılır. Perde arkası belirsiz kişilerin yada belirli silahlı feodal zorbaların hışımlarına uğramayanlar, iyi bir haşlanır, iyice bir korkutulur geri gönderilirler. Geri kalanlar ise, "anasından emdiği süt burnundan getirilecek kişiler olduklarından"-feodallere karşı gelmişlerdir-öyleyse uslanmalıdırlar. Bu yöntemler, tüm yörede uygulanmakta ise deözellikle BATMAN ilçesi ve URFA il ve ilçeleri için karekteristik yöntemlerdir.

Kentlerdeki diğer toplu gözaltına alma yöntemlerinden biri de, olayın geçtiği yerde veya yakınında ne kadar kişi varsa hepsi gözaltına alınıyor gerekçesiyle işkenceye tabi tutulmasıdır. Gözleri bağlı imzaladıkları ifadeler nedeniyle o kadar çok insan var ki mahkeme karşısına çıkarılmadan, tutuklanmadan, sadece işkenceyle belayı atlatmış olanlar, işkencecileri ihbar etmek bir tarafa, ucuz kurtulduklarını için sevinmekte ve şanslı olduklarını söylemektedirler, Çünkü işkencecileri ihbar etmeleri halinde başlarına gelecekleri çok iyi bilmektedirler. Nitekim evinin aranması esnasında, polisler tarafından sekiz bin lirası ve hanımının zinet eşyası çalınan bir BATMAN'lı vatandaş, durumu ilgililere bildirip dava açmaktan kısa bir süre sonra gözaltına alınarak tutuklattırıldı. Mardin'in Kızıltepe ilçesinde Reşat Gültekin isimli vatandaş, yine Mardin'in Derik ilçesinin Şikestun Köyünde Mehmet Özen adlarındaki vatandaşlarında işkencede öldürüldükleri göz önüne getirildiğinde, ne kadar işkence görürler se görsünler, şikayet etmeyi akıllarının ucundan geçiremeyecekleri hemencecik kavranabilir. İnsanlık dşı işkenceleri yapan, sadist ruhlu yaratıklar hembu durumu bilmekte, hem de kendilerine güvence verildiğinden korkusuzca ve zevkle ama küçüle küçüle işlerini yapmaktadırlar.

Köy baskınlarında yöntem, kadın ve erkeklerin ayrı ayrı toplatılmaları, kadınların gözü önünde erkeklerin bir kısmının çırıl çıplak soyularak dövülmeleri, kendilerine bilinmesi, çeşitli hareketlerin yapılması ve da ana avrat kız gelin demeden ağıza alınmadık en galizküfürleri savurarak, isyan ettirerek kurşuna dizme ortamının yaratılması ya da onları kişiliksizleştirme yöntemidir.

İster kırsal kesimden olsun, isterilve ilçe merkezlerinden olsun, bu koşullarda gözaltına alınmış bazılarının yakınlarını da alınarak (anası, babası, hanımı, karideşi, ya da çocukları) birini falakaya yatırırken erkeklik organı dahil vücudunun çeşitli yerlerine elektrik verilirken vücudunda sigara söndürülürken, içorganları parçalanırken dışta iz bırakmamak amacıyla kum torbalarıyla döverken; yakınına sesini dinletmekte ya da olduğu gibi göstermekte, böylece fiziki ve psikolojik işkence bir arada yürütülmektedir.

Bu işkenceler sonucu onlarca ilerici, demokrat, yurtsever ve devrimci kişi aylarca ayaklarına basamadılar, mide kanaması geçirdiler, işkencede yırtılmış elbiseler, şişkin eller, ayaklar işkencecilerin gerçek yüzlerini, günümüzün, Türkiye "adalet" anlayışının niteliğini gözler önüne seren kapkara leke ve morartılarla, savcıların, hakimlerin karşısına çıktılar. Yürüyemeyeceklerinden dolayı eller üzerin de savcıların, hakimlerin karşısına çıkanların bulunduğu ortamda, "işkence yapılmıyor" demek yüzsüzlüğün en üst sınırıdır. adaletin var olduğunu, işlemekte olduğunu söylemek se yüzsüzlükten de öte aptallığın ve yalancılığın gerçekleri tersyüz etmenin şampiyonluğudur. 23 Şubat 1980 tarihinde Diyarbakır'da Kurtoğlu İnzibat Karakolunda Remzi YALVAÇ adındaki devrimci, hırslarını, ve yeterince zevklerini alamayan gözü dönmüş, insanlıktan çıkmış, işkencecilerin kanlı ellerinde gözleri kapalı ve soğuktan tir tir titrerken ölmüştür. İşkencecilerden, Türk ve uluslararası yasalar gereğince hesap sorulması bir yana, bölge sıkıyönetim ve "güvenlik" adı verilen, gerçekte güvensizlik güçleri tarafından basına yansıması engellenmiştir. Bölgedeki işkence, zulüm ve baskılar o dereceye varmıştır ki basın "adaletin" mekanizması, Barolar Birliği ve tüm ilerici kamu kuruluşları kör, sağır ve dilsiz olmuşlardır. O kadar ki Mardinin Derik ilçesinin Şikestun Köyündeki çatışmadan sonra yakalanarak götürülen 60 yaşlarındaki suçsuz, günahsız Mehmet ÖZEN'in işkencede öldürülmesi nasıl basına yansıtılmadıysa; cenazenin köye getirilmesinden sonra merak edip olayın geçtiği köye gelen ve yakalanıp işkence edilmek üzere arabalara konulan Abdullah YÜCE ve Süleyman SARUHAN adlı köylülerin, Köyün iki yüz metre dışında kurşuna dizilmeleri bile basına yansımadı. Ancak aşiretçi feodal ilişkilerin varlığını sürdürdüğü bölgemizde bu tür haberler çok kısa bir süre de en ücra köşelere kadar yayılmaktadır. Olayların ve gelişmenin gerçeğe uygun bir tarzda basına yansıtılmasının engellenmesi, deve kuşu örneği başı kuma gömmektir. Hakikatın çıplak gezmesi, güneşin balçıkla sıvanmazlığından kaynaklanmaktadır.

Diyarbakır 2 No'lu Askeri Ceza ve Tutukevinde onur kırıcı davranış vesözleşmeye muhatab olmayan, tokat atılmayan ellerine ve vücudunun çeşitli yerlerine copla vurulmayan bir tek kişi bile bulamazsınız. "Bana hiç işkence yapmadılar, bir kaç tokat ve ellerime 63 jop vurdular, saydım, ben buna işkence demem, kü - für ve hkareti bol da olsa"

diyen tutuklunun konumu, gülnerce aç susuz bırakılan, uyuması, tuvalete gitmesi, hatta oturması ve ellerini indirmesi günlerce engellenene, parmaklarının arasına mermi konarak sıkıştırılan, vücudunun çeşitli yerlerine, kuru, yaş elektrik verilen, defalarca falakaya yatırılan, saçları, bıyıkları, tırnakları çekilerek sökülenlerin, konumuyla karşılaştırıldığında gerçekten işkence değildir. İşkence değil çünkü vücudunda sigara söndürülmemiş, kıçına job sokulmamış, ve sarkıntılık edilmemiştir. Mayın tarlalarına götürülmediği, günlerce karlar üzerinde bekletilmediği, arabaların arkasına bağlanarak sürüklenmediği için işkence sayılmamakta ve çok haklı olarak bu tutuklu, "bana işkence etmediler" diyebilmektedir. 70 civarında cop vurulmuş, sövülmüş, tokatlanmış olmanın dahi kişiye "bana işkence etmediler" dedirtmesi, durumun vehametini ve uygulanmakta olan işkence yöntemlerinin vahşetini göstermeye yetmektedir. İşkence yapılırken, kadın erkek ayırımı yapmayan işkenceciler, erkeklere yapılan işkenceleri kadınlara da yapmaktadırlar. Urfa'da 13 yaşındaki bir kız çocuğuyla, bir hamile kadın uzun süreli elektrik işkencesine tabi tutulmuşlardır. "Aneler günü" diye kadınlara saygı günleri kutlayanların, gerçek halk analarının başına neler getirdikleri, bölgemizde açıkça görülmektedir.

İşkencecilerin vahşeti, işkencecilerin işkence oburluğu ve insanlık dışı işkenceleri, gözaltındakilerin ayaklarına çivi çakılmasına kadar varmaktadır. Amaç; sözüm ona "adaletin" yerine getirilmesi görünümü altında en büyük adaletsizliği uygulamak, korkutmak ve sindirmektir. Vatandaşın mal ve can güvenliğini sağlamakla görevli bu insan kasapları, insanlarımızın malını ve canını almakla hiçbir zaman yetinmemişlerdir. Devrimcilerde aile ve namus anlayışının olmadığını yaymaya çalışan bu namus çığırtkanları; namussuzluğun en büyügünü yaparak kızların dahi ırzına geçmekte, yüreklerde hayat boyu kapanamayacak yaralar açmaktadırlar. Bu asla cezasız bırakılmamalıdır, kalmayacaktır da. Bu cezalandırmayı hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Basın, demokratik kitle örgütleri ve ilerici kamuoyu bütün bu insanlık dışı baskı ve işkencelerden günümüze kadar nasıl habersiz, bu baskı ve işkencelere karşı nasıl sessiz kalmışsa, gözaltı süresinden sonra gelen tutukluluk dönemindeki baskılardan da habersiz kalmış ya da haberdar olmasına rağmen sessiz. baskılara karşı tavırsız kalmıştır.

İşkence ve baskılara karşı, İstanbul Barosunun son günlerde başlattığı savaşıma, olanaklarımız ölçüsünde katılarak bu savaşımın, yoğunlaşma ve yaygınlaşma olanaklarını arttırmak için biz de bölgemizdeki baskı ve işkence yöntemlerini ayrıntılarına girmeden aktarmayı uygun gördük.

Diyarbakır 2 No'lu Askeri Ceza ve Tutukevindeki baskılara gelince:

1-İki aydan daha uzun süredir tek kaşıkla iki kişi, üç kişi bir tabakta yemek yedik. Tüm isteklerimize ve ısrarlarımıza rağmen cezaevi yönetimi, gerekli taşık ve tabak eksikliklerini gidermiyor. Bizim paramızla dışarıdan alarak gidermemize de olanak tanımıyordu. Amaç baskı uygulamaktı. Ve hala bu eksiklikler giderilmemişse, olanaksızlıktan dolayı değil tamamen baskı altında tutma sinirlerimizi tahrip etme amacından dolayıdır. Yoksa ordunun gücü birkaç adet kaşık, tabak almaya yetmediğinden değildir. Ordunun ve Türk maliyesinin bu "ağır" yük altından kalkamadığını varsaysak bile, bu eksikliklerimizin tarafımızdan giderilmesi için olanak tanınmaması, gerçek amacı hemencecik açığa vurmaktadır. Sandalye ve masa eksikliklerinin giderilmemesi de ayrı amaçtan kaynaklanmaktadır. Biz de sandalye ve masa eksikliğini, çift vardiye yemeğe oturarak çözmeye çalışmaktayız.

Yemek ve ekmek, ihtiyacın cok altında çıkarılmaktadır. Bu durum karşısında, dışarıdan ekmek aldırmak istiyoruz. Ancak uzun bir süre almamakta direndiler. Şimdilerde haftada iki defa alıyorlar, ancak bugüne kadar yazılan miktarda ekmek gelmiş değildir. Sürekli olarak ya hiç gelmemekte, ya da az gelmektedir. Dışarıdan ziyaretçilerimizin getirdiği ya da getirebileceği yiyecekler, zaten hiçbir zaman kabul edilmemiştir. kısaca yiyecek maddeleri bir silah olarak kullanılmaktadır.

Dışarıdan çay, kuru çay ve şekerin getirilmesi, içerde tutuklular tarafından çay yapılması kesinlikle engellenerek, çayhaneden günde üç dört defa çay almak zorunda bırakılarak zaman zaman da tüp bitti diyerek çay içmemiz engellenmektedir.

2-Yemeklerde taş, topraktan, civciv, sıçana kadar her türlü yabancı maddeyi bulmamız olanaklıdır. Hayatta görmediğimiz ve duymadığımız bir durumla karşılaştık burada: Yemekten akrep çıktı, akrep. Bu durumu gören biz tutuklular, gönül rahatlığıyla bu yemekleri nasıl yeriz? Bu soruya pratikte vereceğimiz yanıt, doğal koşullarda vereceğimiz yanıttan çok farklıdır. Yiyoruz ve yemeye devam edeceğiz. Yemekler ya tuzsuz ya da çok tuzlu getirilmektedir.

Kısaca yemekler konusunda, "Kiev'deki Adam"a döndük.

3-Havalandırmamız 50'şer dakika olmak üzere günde iki defadır. Ancak havalandırma hakkımızı ve gereksinmemizi kullandırmamak için ellerinden gelen her türlü çabayı harcamaktadırlar. Sayım esnasındaki davranışlarımız, havalandırma sırasında folklor oynamamız gibi nedenler bahane edilerek, havalandırma hakkımızelimizden alınmakta, buna süreklilik kazandırılmağa çalışılmaktadır. Sürekli değişik koğuşlara verilen, bu sudan bahane li cezalarla baskının gerçekleştirilmesi ve tutuklular arası birliğin parçalanması amaçlanmaktadır. Bir süre önce gerçekleştirilen "toplu tutuklama, işkence, ve baskıları protesto" eylemine, çok büyük bir tutuklu kesiminin katıldığı biçimde basına yansıtmadaki çabaları da bu amaçlarının bir ifadesidir. Ceza ve Tutukevi yönetimi, tüm arama yapılan günlerde, bu hakkımızı gaspetmeyi bir alışkanlık, daha doğrusu bir ilke haline getirmişlerdir. Havalandırma hakkımızı kullanacağız dediğimiz zaman da "siz bugün cezalısınız, yarın da havalandırmaya çıkarılmayacaksınız" diyerek ilkelerini zamlı uygulamaktadırlar.

4-Tüm koğuşlar, kapasitelerinin üçtünde tutuklu ile doldurulmuştur. Hiçbir zaman bölgedeki askeri ceza ve tutukevinde, kişi başına bir yatak düşmemektedir. Ya iki kişiye bir, ya da üç kişiye bir yatak düşmüştür ve düşmektedir. Koğoslarda kapasitelerinin çok üstünde ranza olmasına rağmen, bu kadar yer sıkıntısı ve insan fazlalığı vardır. Eğer koğuşlardaki ranzalar kapasite kadar olsa, üç dört kişiye bir yatak düşecektir. Bu da baskı ve sindirme amacının hayata geçirilmesini sağlayan başka alanlardaki uygulamalardır.

5- Sağlık sorunu burada başlı başına bir sorun olup tüm tutukluların sağlığını tehdit etmektedir. Doktora çıkarılanlar, ancak acil hasta olanlardır. Çünkü idarenin doktora çıkarmak için koyduğu koşul budur. Doktora çıkanların, değil tedavi, doğru dürüst muayene edildiklerini söylemek için bile bakar-kör olmak ya da gerçekleri açıktan açığa çarpıtmakla mümkündür. Doktora çıkanlara sorulan ilk soru, hiçbir zaman sağlıkla ilgili olmamıştır. İlk sorular, tutuklunun niteliğini, suçunu, siyasi görüşünü öğrenmeye yöneliktir. Zaman zaman, faşistlerin "komünistleri" tespit etmekte başvurdukları "islamın şartı kaçtır"? Otuz iki farzı say gibi soru ve yöntemlerle burada sık sık karşılaşılmaktadır. Hoşlarına gitmeyen yanıtlar aldıkları zaman da, azarlamaktan, hakaret etmekten ve tehditten geri kalmamaktadırlar. Bu durum tutukluların da zorunlu olmadıkça doktora gitmemelerine yol açmaktadır. Oysa tüm zorlu hastalıklara karşı, en başarılı tedavi erken teşhistir. Erken teşhis çabası bir yana, teşhisin maddi temelleri bile ortadan kaldırılmaktadır. Tedaviye değil, sorguya çıktığınızı sanırsınız doktorun karşısına çıktığınızda.

Sağlıkla ilgili olarak, askeri hastahaneye gidenler, oralarda da aynı davranışlarla zaman zaman karşılaştıklarını söylemektedirler. Hastahaneye havale edilenlere uygulanan en klasik vesüreklilik arzeden baskı yöntemi, kapalı cezaevi arabalarında, hastaları askerlere dövdürmektir, hastalar hakaret etmek, gerekli ilacın bulunmadığı gerekçesiyle vermemektir.

Derler ki bir Avrupa sağlık heyeti, Türkiye'de bazı araştırmalarda bulunmuş, ve şu sonuca varmıştır: "Avrupa'da insanlar rastlantı sonucu ölüyor, Türkiye'deki insanlar tesadüfen yaşıyorlar". Bölgemizdeki insanlar ise ister dışarda ister içerde rastlantı sonucu yaşıyorlar.

6-Haftada birgün olan görüşme ve ziyaret günlerinde ülkenin çok uzak köşelerinden, büyük zorluklara katlanarak yakınlarıyla görüşmeye gelenler olsun, bir hafta veya daha uzun süreler ziyaretçilerinin gelmesini bekleyen tutuklular olsun, görüşme süresinin çok kısa olması nedeniyle birbirlerimizle daha görüşmeden ayrılmak zorunda bırakılıyoruz. Oysa görüşme süresinin 10-15 dakikaya çıkarılmasının olanakları da vardır. Ancak bu olanakların tutukluların lehine kullanımı ve ziyaretçiler için kolaylık yaratma çabasına girişilmemektedir. Yeni olanakların yaratılmasından vaz geçtik, varolan olanaklar hiç olmazsa yeterince kullanılsa. Ne gezer, yurdun çeşitli yerlerinden büyük fedakarlıklar pahası görüşme gününe yetişmiş olan ziyaretçiler, kışın soğukta yağmur ve kar altında, yazın tozda ve kavurucu sıcaklar altında sabahın erken saatlerinden, akşam mesai bitimine kadar bekletilir ve büyük bir kesimine "Ziyaret saati bitti artık bu hafta görüşemezsiniz, bir dahaki haftaya gelirsiniz" denilerek asgari düzeyde de olsa görüşme olanağı tanınmamkta, varolan bu olanakların da kullanılması engellenmektedir. Görüşme öncesi ve sonrasında ziyaretçilerin itiklenmesi, ziyaretçilere hakaret edilmesi ve hatta dövülmesi göz önüne getirilecek olursa, belki baskıların boyutu ve hedeflenen toplum kesimi daha iyi canlandırılabilir. Anlaşılacağı üzere baskı yalnızca tutuklu ve hükümlülere değil, çeşitli araç ve yöntemlerle tutuklu ve hükümlülerin ailelerine de, yakınlarına da yapılmaktadır. Görüşemeyen bu insanlar, bir dahaki haftaya kadar merak ve kızgınlıkla geçirirler günlerini. Hele çok uzaklardan görüşme günlerinin dışında gelip de "yakınınız sizi görmek istemiyor" denilerek geri gönderilenlerin durumunu ve bundan haberdar olan tutuklunun psikolojisini varın siz değerlendirin. Evet, aynen böyle, "yakınınız sizinle görüşmek istemiyor" deniyor.

7-En az iki haftada bir banyoya götürülmemiz gerekirken, Şubat 1980'den Mayıs 1980'nin ortalarına kadar ancak üç defa götürüldük, onlara da banyo denilebilirse. Her kurna başında üç-dört kişiye bir tasla, giyinme soyunma da dahil olmak üzere 20 dakikada yıkanma hakkı verilmektedir. Suyun yeterince akmadığı da bunlara eklencek olursa, tüm kirimizden arınmış, pırıl pırıl bir ayna gibi banyodan çıktığımız "gerçeği" daha iyi kavranmış olur. Bu "gerçekten" değil midir ki ortalığı haşereler kaplamış, koğuşlar kokmakta ve koğuşlara girmemek için cezaevi yöneticilerince azami çaba harcanmaktadır. Kaldı ki sözü edilen "gerçek", gerçekten gerçek olsa da Arabistan çöllerindeki "Bedevilerin" susuzluklarının da ötesinde olan tutukluların su sorunu, tuvalet sorunu çözümlenmeden, çamaşırları yıkama olanakları yaratılmadan, ne kirin, pisliğin ve haşerenin kökü kurutulabilir, ne de yöneticilerin koğuşa girme korkuve çekingenlikleri giderilebilir. İçme suyunun bile sık sık bulunmadığı ceza ve tutukevinde "çamaşırlarınızı yıkayın, temizliğinize dikkat edin" demek "vahiler yoluyla mucizeler yaratın" demektir. Ve bizler irademiz ve sağ duyumuzla, mucizeler yaratma doğrultusunda güvenilir adımlarla yürüyoruz. İki aydan fazladır, havalandırma alanını zehirlenme alanına çeviren, üstü idarece açılan, lağım patlak ve akıntısını gözlememize, koklamamıza, susuzluk nedeniyle içine düşen topları gazeteyle silerek oynamamıza, gece dahi aynı mikropları tenefüs etmemize rağmen hala dim dik ayakta olmamız bir mucize değil midir? Lağım patlağının giderilmemesi ve su sorununun çözümlenmesinin gecikmesi, sıcakların bastırmasıyla birlikte çeşitli salgın hastalıkların baş göstermesinin tehlikesini taşımaktadır.

8-Suçsuz, sebepsiz, ne idüğü belirsiz kişilerin iftiralarına uğrayarak gözaltına, gözleribağlı iken işkenceler sonucu zorla imzalatılan düzmece ifadelerle tutuklanan yüzlerce kişi, davaları açılıp mahkemeye gidecek olursa, tahliye olmaları gerektiği halde, mahkemeler açılmamakta, davalar hızlandırılmamakta ve sorunlarımızın hiçbirisine el atılmamaktadır.

Bir yıldan fazla bir süredir tutuklu olmasına rağmen hala mahkeme önüne çıkmamış olan onlarca tutuklu vardır. Mahkemeye çıkarmadan iki ayda bir incelemeye gönderme yöntemiyle, işi sürüncemede bırakmak, sinirleri çok olumsuz yönde etkilemektedir. Bekletme ve sürüncemede bırakma taktiği zamanın subjektif olarak uzamasını beraberinde getirdiğinden, tam bir baskı ve işkence aracı o-

devamı s.11'de

Dünya Halkları Barış Parlamentosu Yaklaşırken

Bu yılın sonbaharında Dünya Barış Hareketi tarihine bir yeni ve önemli olay daha eklenecektir.23-27 Eylül günlerinde Sofya'da Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu yapılacaktır.Bu Parlamento, dünyadaki tüm insanların en derin coşkularını, en içtenli arzularını barış ve anlaşma koşullarında,silansız ve savaşsız bir dünyada yaşama emellerini dile getirecektir.Sofya'nın Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu'na ev sahibi seçilmesi,Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ve Bulgar Halkının,dünya ilerici ve barışsever toplumunun barış, güvenlik, işbirliği ve sosyal ilerleme uğrundaki mücadelesine verdiği belirgin katkıya gösterilen saygının bir ifadesidir.

Dünya Halklarının Barış Parlamentosu,karmaşıklığa itilmiş bir uluslararası ortamda, dünya barışı için endişe verici gelişmelerin olduğu bir zamanda yapılacaktır.

Uluslararası durum,bilinen gerici çevrelerin yumuşama sürecini durdurma ve dünyada "soğuk savaş" dönemini hortlatma denemeleri sonucu kötüleşti.

Bugün dünya barışsever toplumunun artmış olan rolü hiç kimse tarafından reddedilemez.Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu'nun rolü ve ödevleri bu ortamda daha belirginlik kazanıyor.

Dünya halklarının temsilcileri,Parlamentonun yüksek kürsüsünden Amerika Birleşik Devletleri ve NATO'nun Avrupa'yı barut fıçısı kıtasına çevirme, insanlığı yeni bir savaş kundaklanması tehlikesiyle karşıkarşıya bırakma denemelerine kesinlikle karşı çıkacaklardır.Dünya Parlamentosu, bu açıdan,Dünya Barış Hareketinin günümüzde gerçekleştirdiği en güncel ve kesin girişimlerinden biri olacaktır.Dünya ilerici ve barışsever toplumu, Dünya Barış Hareketini "soğuk savaş" koşullarında ve "soğuk savaş"a karşı oluşturmayı başardı.Aradan geçen otuz yıl içinde zengin deney birktirdi. Dünya Barış Hareketi bugün dirençli saşım sonucunda kazanılanları korumaya kesinlikle kararlıdır. İnsanlık tarihinin bu en geniş ve yığınsal hareketinin temsilcileri Dünya Halklarının Barış Parlamentosu gunlerinde çok güçlü bir sesle ve kesinlikle, silahlanma yarışına "Hayır!" ve barış, yumuşama, işbirliği ve sosyal ilerlemeye "Evet!" diyecektir.

Dünya Halklarının Barış Parlamentosu'nun hazırlanması ve gerçekleştirilmesi gerek Dünya Barış Konseyi, gerekse ayrı ayrı ulusal barış hareketleri için önemli ve sorumlu bir ödevdir.Dünya Halklarının Barış Parlamentosu çalışmalarına 130 kadar ülkeden temsilciler katılacaktır.

Barış Parlamentosu'nun hazırlanması Bulgar Barış Hareketi ve tüm Bulgar toplumu için de büyük bir sınamadır.Hazırlık çalışmaları şimdi bütün hızıyla devam ediyor.Dünya Barış Konseyi'nin Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu'nun toplanmasına ilişkin çağrısı, dünyadaki tüm ulusal barış komitelerine gönderildi.Bütüh ülkelerde ulusal hazırlık komiteleri kuruldu.Bunlar yeni yerel komitelerin oluşturulmasına önayak oluyor.Birçok ülkede Parlamentoya destek olarak yığınsal girişimlerin örgütlenmesine geçildi.Yerel komiteler,yayınladıkları bildirilerde Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu'na destek olarak ve bu uluslararası forumun ana konusunu oluşturacak silahlanma yarışının durdurulması ve silahsızlanmaya gidilmesi adına somut girişimler gerçekleştirilmesi çağrısında bulundu.

Bütün Bulgar toplumu şimdi Halkların Barış Parlamentosu'na yoğun hazırlık yapıyor. Sofya, Parlamento delegelerini yaraşık biçimde karşılamak için gerekli olan tüm çalışmaları yürütüyor.Amaç, Parlamento çalışmalarına en elverişli koşulların yaratılmasını sağlamaktır.Sofya'ya dünyanın dörtbir bucağından 1500 ün üstünde delege ve 500 kadar konuk gelecektir. Dünya Barış Konseyi ile uyumlu eylemler gerçekleştirilerek Dünya Parlamentosu'nun geniş oturumları, yarkurullar ve çalışma guruplarının oturumları ve yuvarlak masa görüşmelerine hazırlıklarla birlikte Lenin'in 110. doğum yıldönümünün kutlanması hazırlıkları da gerçekleştiriliyor. Parlamento delegeleri ve konuklarına, özel olarak hazırlanmış bir programla Bulgar devleti kuruluşunun 1300. yıldönümü konusunda bilgi edinme olanağı olacaktır.Halkların Barış Parlamentosu'nun çalışmalarda bulunacağı günlerde Sofya'da, ayrı ayrı ulusal barış hareketleri ve Dünya Barış Harektiyle Dünya Barış Konseyi'nin kurulmasından bu yana geçen 30 yıl için de Dünya Barış Konseyince gerçekleştirilen çalışmaları yansıtacak kitap, dergi pano v.b. kurulu sergiler açılacaktır.

Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu çalışmalarının başarıyla gerçekleştirilmesine özen gösterilecektir . Böylece Parlamento'nun, Dünyadaki barış ve ilerleme güçlerinin daha öte sağlamlaşmasına vereceği katkının büyük olması sağlanacaktır.

Parlamento'da, barış, silahlanma yarışının durdurulması ve silahsızlanmaya gidilmesi savaşımı, yeni kurtulmuş ülkelerin özgürlük, ulusal ve ekonomik bağımsızlık, sosyal ilerleme savaşımı; ırkçılık, ırk ayırımı ve sömürgeciliğe karşı verilen savaşım; Asya,Afrika ve Latin Amerika'nın savaşan halklarıyla dayanışma sorunları gibi bütün halkları bütün insanları ve her ayrı insanı yakından ilgilendiren sorunlar incelenecektir.

Bulğaristan'da en yığınsal toplumsal politik örgüt olan Vatan Cephesi Ulusal Konseyi Başkanı,Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi Polit Büro üyesi Penço Kubadinski geniş temsili ulusal hazırlık komitesi oluşturuldu.

Ulusal Hazırlık Komitesi'nin yürütme organı olarak bir Örgüt Bürosu kuruldu.Çalışmaları Ulusal Barış Komitesi Başkanı Georgi Dimitrov-Goşkin tarafından yönetilen bu Örgüt Bürosu'nda,Halkların Barış Parlamentosu'nun hazırlanmasıyla dolaysız ilinti halinde olan toplumsal ve devletsel kuruluşların yönetim adamları da görev alıyor.

Büyük ödevler, büyük coşkuya kaynak oluyor.Bulgarlar Sofya'da yapılacak Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu'nun, dünya ilerici toplumunun, dünyada "soğuk savaş"ın hortlatılması denemelerine karşı güçlü ve yeni bir girişimine dönüşmesi için gerekli her şeyin yapılmasına özen gösteriyor.

Sofya Pres Ajansı

«ÜÇLÜ» ÇAĞRI YAŞIYOR

1980'nin Temuz ayında yayınlanan Dengê Komkar'ın 17. sayısında, Sıkıyönetim Komutanlığınca daha önce yayını durdurulmuş olan Özgürlük Yolu Dergisinin yazarlarından C.Aladağ'la yapılan bir söyleşi yayınlanmış.Söyleşinin Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanı'nda güç ve eylembirliği sorunları ile ilgili bölümünde(s.7 sü.3) Sayın C. Aladağ'ın şöyle bir ifadesi yer alıyor:"Örneğin daha önce Politika Gazetesinde bir 'Üçlü Çağrı' yayınlayan TSİP Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratlar (Ki Devrimci Demokratlar, daha sonra böyle bir çağrıya imza atmadıklarını belirten ve Politika'yı protesto eden yazılı bir açıklama yaptılar)..."

Öyle sanıyoruz ki Devrimci Demokratlar'ın "ÜÇLÜ ÇAĞRI"ya imza atmadıklarına dair bir açıklama yaptıkları yolundaki ifadeler yanlış bir bilgilenmenin sonucudur. Çünkü, "ÜÇLÜ ÇAĞRI", geçtiğimiz dönemde, Türkiye Genel Kurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanları tarafından yayınlanan ve tamamiyle Türkiye ve Kürdistan'daki demokrasi güçlerine yönelik olan Muhtıralarının yayınlanmasından hemen sonra bir araya gelerek görüş alışverişinde bulunan Devrimci Demokratlar,TSİP ve Birlik Dayanışma tarafından yayınlandı. "Üçlü Çağrı" olarak kamuoyunda bilinmesinin nedeni de bu üç siyasal hareketin imzalarını taşımasındandır.Politika Gazetesinde ve daha sonra TSİP yayınları arasında büroşür olarak çıkan biçimiyle de bu üç hareketin imzalarını taşımaktadır.

Kaldı ki bugüne kadar, Devrimci Demokratlar'ın "Üçlü Çağrı"ya imza atmadıklarına ya da daha sonra böyle bir çağrıdan imzalarını çektiklerine ilişkin herhangi bir yazılı ya da sözlü açıklamaları olmamıştır.Aksine Devrimci Demokratlar, çeşitli vesilelerle pek çok kez yaptıkları yazılı ve sözlü açıklamalarda "Üçlü Çağrı"ya sahip çıkmışlar ve onun hayata geçmesi için her zaman aktif bir savaşım vermişlerdir.

Ancak, "Üçlü Çağrı"nın kamuoyuna duyurulmasından sonra, birtakım basın ve yayın organlarında bu çağrının değişik biçimlerde yorumlanmasıyla ilgili olarak Devrimci Demokratlar'ın aynı dönemde güç ve eylem birliği çalışmaları yürüttüğü Özgürlük Yolu ile birlikte yaptığı yazılı bir açıklama vardır.Örneğin o dönemde, henüz yayını durdurulmamış olan Politika Gazetesi, çağrı üzerinde kamuoyunu yanıltmaya yönelik bir takım yorumlar yaptı.Yorumlarında,"Üçlü Çağrı"nın kendisinin de benimsediği siyasal bir çevrenin öncülüğünde gerçekleştirildiğini ve bu adımın UDC(Ulusal Damokratik Cephe)yolunda atılmış bir adım olduğu şeklindeki belirlemeler yapıyordu.Devrimci Demokratlar'la Özgürlük Yolu yaptıkları ortak açıklamada,içinde yaşanılan süreçte güç ve eylem birliği doğrultusunda çağrılar yapmanın olumlu ve doğru bir tavır olduğunu,ancak Politika Gazetesinin, yapılan güç ve eylem birliği çağrısını dar gurupçu bir açıdan istismar ettiğini, yapılmış olan çağrıyı çarpıtarak yorumladığını, bu tür açıklamaların Türkiye ve Kürdistan'da sağlanmaya çalışılan güç ve eylem birliği çalışmalarını zaafa uğratmaya yönelik olduğunu belirttiler.Özgürlük Yolu ile birlikte yapılan bu açıklamada,Devrimci Demokratlar'ın "üçlü Çağrı"ya imza atmadıklarına ilişkin herhangi bir belirleme yoktur.Tam aksi yayınlanan çağrıda Devrimci Demokratların da imzalarının bulunduğu belirtilmektedir.

Böyle bir açıklamadan ayrı olarak Devrimci Demokratlar'ın "Üçlü Çağrı"yı redettiklerine ilişkin herhangi bir açıklama yoktur.Böyle bir şey zaten düşünülemez de.Çünkü,"Üçlü Çağrı" Devrimci Demokratların da imzasıyla halen yaşıyor ve günümüzde de güncelliğini koruyor.

Yeni Dersim Katliamlarına Geçit Yok !

Sömürgeci Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Türkiye Kürdistanı'nda baskı, işkence ve cinayetlerine hergün bir yenisini ekliyor.Sıkıyönetimin ilan edilmesinden bugüne kadar, Türkiye ve Kürdistan'da, 40.000 kişi tutuklanmış,60.000 kişi hakında koğuşturma açılmış ve yüzlercesinin kanına girilmiştir.Türkiye Kürdistanı'nda adeta bir insan avına başlanmıştır.Gece yarıları köylere baskınlar düzenleniyor,kadın erkek, yaşlı çocuk ayırımı yapılmadan insanlar, köy meydanlarında topluca dayaktan geçiriliyorlar.

Dün Diyarbakır'da, Derik'te(Qesra Qenco'da),Kızıltepe'de yaptıkları insanlık dışı işkence,baskı ve toplu tutuklamaları, bugün "nokta operasyonları" adını verdikleri askeri eylemlerle Dersimde sürdürüyorlar.Dersim'de provakatörce düzenlenmiş planlarla bir karakoldan çalınan bir kaç tüfek bahane edilerek,sömürgeci güçlerce Kıbrıs çıkarmasına benzer bir çıkarmayla Dersim Köylerine saldırıldı.Sömürgeciler, Dersim'i havadan ve karadan kuşatıp günlerce süren operasyonlarda pekçok masum köylüyü toplu halde tutuklayıp, günlerce işkenceye tabi tuttular."Terörcü avına çıktıklarını"iddia edip günlerce Dersim halkı üzerinde devlet terörü estirdiler.

Öte yandan sömürgeci burjuvazinin emrindeki basın ve yayın organları,Dersimde yapılan askeri operasyonları,büyük bir pişkinlikle gizlemeye ve olayı basit bir kovuşturmaymış gibi geçiştirmeye çalıştılar.Girişilen askeri operasyonu kamuoyunun gözünden gizlemeye çalıştılar.

Fakat aynı dönemlerde sömürgeci burjuvazinin temsilçileri,radyo TV ve gazetelerde uzun uzun demeçler verip"Türkiye'yi böldürmeyeceklerini,bölücülerin kafalarını ezeceklerini" söylediler.Bölücülere karşı ulusal birlik,geniş tabanlı hükümet çağrıları yapıldı.İşkenceci generaller, tehdit üstüne tehditler savurdular.

Neden? Sömürgecilerin, bu telaşı,bu paniği ve hırçınlığı neden? Nedeni açık: Türkiye Kürdistanı'nda ulusal ve toplumsal bir savaşım gün be gün gelişip halk kitleleri içinde kök salıyor.Dün sömürüye baskıya, işkenceye karşı yeterince sseslerini yükseltemeyen Kürdistan'lı emekçiler,bugün Kürdistan'ın bağımsızlığı için devrimci saflarda yerlerini alıyorlar.Bu savaşa öncülük eden Devrimci-Demokrat Hareket, işçileri, köylüleri ve diğer emeçileri bilimsel sosyalist b bir yolda örgütleyip onlara bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm yolunu gösteriyor Geçmişteki örgütsüz,kendiliğinden gelme hareketlerin yerine, şimdi bilinçli. kararlı ve örgütlü yığınlara dayanan bir savaşım verilmektedir Kürdistan'da.İşte sömürgeci güçlerin korkusu,telaşı ve saldırıları, bu gelişme ve boyutlanan s savaşımdandır.Onlar, Kürdistanda gelişmekte olan ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını durdurmak,savaşıma öncülük eden bilimsel sosyalist hareketi boğmak istiyorlar.

Ama çabaları boşunadır.Ne baskı,zulüm ve zindan ne de ölüm Kürdistanda tutuşmuş olan kurtuluş ateşini söndüremez.Kürdistan halkı,sömürgecilerden geçmişte yaptıkları ve bugün yapmakta oldukları katliamların hesabını soracaktır.O günler uzak değil, yakındır.Dersim halkı geçmişte yılmadığı gibi, bugün de yılmayacaktır.Yeni Dersim Katliamlarına geçit verilmeyecektir.

İsveç'te Kürtçe Radyo Yayını Başladı

İsveç'in Stockholm kentindeki İl Radyosu, İsveç'te bulunan Kürtler için Eylül ayının ilk haftasından itibaren haftada iki gün Kürtçe yayın yapmaya başlıyor. Yayınlar, Sockholm il Radyosundan Eylül ayında başlamak üzere her Cuma günleri İsveç saatiyle 15.15 ile 16.00 arasında, her Cumartesi günleri ise 10.30 ile 11.00 arasında olmak üzere haftada 1 saat 15 dakika olarak yürütülecektir.Yayınlarda Kürtlere ilişkin programlar yapılacak.

Dergimiz aracılığıyla bir açıklama yapan yayın sorumluları,ülke dışında yaşayan Kürtlere yönelik bir Kürtçe yayının ilk defa İsveç'te sağlanmış olduğunu, bu gelişmenin sevindirici bir şey olduğunu belirttiler.Bu gelişmenin Avrupa'nın diğer ülkeleri için de bir örnek olması ve özellikle üçyüz bini aşkın Kürt işçinin yaşamakta olduğu F.Almanya'da da diğer yabancı işçiler için olduğu gibi Kürtler için de bir Kürtçe Radyo yayının yapılması temennisinde bulundular.

Ayrıca Stockholm Radyosundaki Kürtçe yayın programlarının beklenilenlere cevap verebilmesi ve yüksek bir niteliğe kavuşması için ellerinden gelen her türlü çabayı göstereceklerini bildiren yayın sorumluları,bu konuda yurt dışında çeşitli ülkelerde yaşayan Kürt işçi ve aydınlarından ve özellikle Kürdistandan çeşitli belge ve dökümanların ,müzik bantlarının ve özellikle Kürdistanla ilgili haberlerin kendilerine ulştırılması konusunda yardım beklediklerini,bu konuda kendilerine yardımcı olunduğu taktirde çok memnun olacağını belirttiler.

Dergimiz, İsveç'te Kürtçe Radyo yayınının başlamasını olumlumlu bir gelişme olarak görüyor ve bu konuda üzerine düşen bütün görevleri yerine getireceğini bu vesile ile belirtmek istiyor.

Ayrıca Kürdistan'daki okuyucularımızdan dileğimiz radyoya çeşitli haber bilgi ve dökümanları iletmeleridir.Böyle bir yayının yaşayıp gelişebilmesi için üzerimize düşeni yerine getirmeliyiz.

Stockholms socialförvaltning

SOCIAL SERVICE

För dig som bor i Stockholms kommun

JI MEZEKIRINA BELENGAZ HETA SİGORTA CIVAKÎ

(DİROKA CIVAK-POLİTİK)

İro em lı Swêd dijin û Swêd yek jı dewlemendê welatan lı cihanê ye.Jı ber vê yekê fıkırandına belengaziye Swêd, beri sed sala gelek dıjware.Swêd beri sed sali gelek welateki neçar û paşdamayi bû. Gundiyê bıçûk û gundiyê bê ax dı jina xwe de gelek zehmeti dıkışand.Pır kesan hemû tıştên xwe fırotın jı bo ku bılêtekê jı bo çûndına Emerika peyda bıkın û lı Emerika lı ser axa ku a wane dest bı jineki nuh bıkın.

Lê belê dı nabêna salên 1960-70 da gelek mırov jı welatên dınê ku bê ax û bê kar bûn, xwestın bên Swêd.Lê dı vê wextê da sınayi ya Swêd ji bersiva dıvıyahiyên karkerên bıyan ne dıda.

Parêzgiriya Cıvaki(Sosyal Güvenlik) a ku iro lı Swêd heye tışteki kevn nine. Pıraniya reformên sosyo-politik dı van deh salên dawiyê da pêk hatına.

PARSKIRIN Û DEWLEMENDÎ

Dı diroka cıvak-politik a Swêd da em dıkarın heta dema Viking'a paşta herın.Rêberiya Mêzekırına-cıvaki(sosyal-bakım) bı rewşeki organizeyi, bı hatına Dêra-Katolik lı Swêd dest pêkıriye.Pıraniya misyonerên Xırıstiyan, dı sala 800'i da hatıbûn Swêd,lê belê mırov dıkare bêje ku Swêd dı salên 1000'i de bûye welateki Xıristiyan.Dı wê demê de mırovên pir û nexweş dıkarıbûn jı dêrê alıkariya cıvaki bıgırtana.Sala 1200'i destpêkırına derketına kanûnên-cıvaki ye.Dı wê demê de Swêd bı awaki mıxtariyeta-herêmi idare dıbû.Her herêm kanûnên wê yên bıxwe hebûn. Mesela, yek jı wan kanûna dıgot, kesên ku nexweş û belengaz û bêkesın, dê her şevlı gundeki bısekının.Kesên naçar û belengaz, bı neçariya xwe dıhatın naskırın. Gelek kesan dıgotın ku vana naxwazın bıxebıtın an ji tembelın.

DEMA DIJWAR JI BO NEÇARA

Dı salên 1500'i da Swêd ji wek pıraniyên welatên bakûrê Ewropa, jı Dêra-Katolik derbasi Dêra-Protestani bû.Dewletê dest da ser mal û mılkê dêrê û bo vê yekê ji dewlet û belediyê mesûliyeta mêzekırına cıvaki jı bo belengaz û nexweşa, gırtın ser xwe.Jı bo belengaza ev wextekê gelek dıjwar bû.Jı bo parskırınê dı vê ewraqeki bı taybeti hebûna.Dısalên ku xırab dıketın û debr baş ne dıhatın de gelek mırov, jı bırçina dımırın.Lı bajarê Lengholmen û Stockholmê çend malên bı taybeti jı bo xebıtandına mıhacır û bê kara hate pêkanin.Jı bo kesên ku jı bırçina dımırın, bıryarek jı aliyê Key'a Swêd hate stendın kı lı nık dêran malên neçaran bên çêkırın.Lê ev bıryar gelek gıran bı cih hat an ji pırê caran bı cih ne hat.Dı sala 1763'yan da cara yekemin, bıryara kanûna mêzekırına-neçara hat dayin û lı gora vê kanunê dıvê her belediye mesûliyeta lêxwediderketına neçara bı da ser mılê xwe.Pıştê,bıryarek dınê hatê stendınê weki kesên neçar ku axa wi heye an ji xızmetkarê dê buha yê mêzekırınê wana dê belediye bıde.Jı bo ku hemû beledıyên Swêd ne dıxwestın mêzekırına kesên neçar bıgrın ser xwe, wan kesan bernedıdan herêmên belediyên xwe.Bı vi awayi kesên neçar, mecbûri lı cihê xwe yê kevn dıman.

Cere yekemin sala 1800 da ev kanûna hatın guherandınê jı ber ku ihtiyaciya industriya hesın û dar jı karkeran ra hebû.Hin dı sala 1870'yi da 3/4ê xelkê lı gunda dıxebıtın,lê ev dem her wıha dema destpêkırına sınayiyê bû ji.

PÊŞVEÇÛNA INDUSTRÎ ÇINA KARKER DIAFIRÎNE

Hatına kanûnên cıvak-politik yên nûjen bı destpêkırına pêşveçêna ındustriyê ye Dı dawiya sala1800'i da derketın û zêdebûna çina karker, bı destpêkırına pêşveçûna ındustri mımkın bûye.Karkeran destpêkırın ku xwe organize bıkın û tevgera sındika, tevgera xelki hêdi hêdi bı hêz ket.Armancên yan tevgeran yên cıvak-politik ji hebûn û jı ber vê yekê sındokên nexweşiyê, mafê xani, mafê çêkırına komelên xelki û ên gıring sındokên jı bo kesên bê kar(evana malê sındikayê bûn) hatın meydanê.Evên dawiyê hin iro ji dom dıke. Jı aliyê dın va ji mıxalefetek liberal jı bo mafê dengdanê û hın mışkıleyên cıvaki-politik, hebû.Evana ji bo tevgera karkeran dıxebıtın.Mıneqeşe wê wextê gelek mezin bû.Lê heta çêkırına reforma cıvaki wextek mezin(pır sal) derbas bû.

(Dê dom bıka)

SIN'ET Û ÇANDE

BİRANİNA ŞERÊ PARTİZANA

Eliyê EVDIRREHMAN

Şeveke zıvıstana 1942 sar bû.Te çıxare jı devê xwe derdıxıst, heta qulapa duda lêdıxıst,serê çıxarêyi şıl dıqerisi, dıbû bûz.Nava sur û serma wê şevê da em teze jı qedandına sıpartınê vegeriyabûn û em ber bı xaniyê qumandari bınerd dıçûn, weki derheqa qedandına sıpartınê da cabê bıdne wi.

Demeki şûnda ez û dewsgırtiyê mın;Aleksandr Markov nêziki xaniyê bınerd bûn û ketine hındur,qumandar bı terpe-terpa lingê me serê xwe jı ser xerita ber xwe raxısti bılınd kır,lı me mêzekır û bı lez jı ciyê xwe rabû,bı edetê partizana hate rûyê me û me ji sûretê wi ramûsa.wi idi mecala xeberdanê ne da me,hazunga jı bın textê xweyi jı çırpiya çêkırı,deboyê avê derxıst, du şerbık ani,nivi ra tıji kır, raberi me kır û got:

-Lawo, welleh hûn nıha jı sermê perıti ne, ca vê araqê vexun, bıra hıneki bedena we germ be,paşê hûnê derheqa şuxlê xweyi kıri da mın ra bêjın...

Me herda şerbıkê xwe bılınd kır,wiji deboyê xweyi nivci lı şerbıkê me xıst û bı dengeki geş gote me:

-Xêrekê jê bıvinın, kurê mın!Welleh hûn jı sermê perıti ne.Aleksandr ha ha, lê Eli, Elikê mın merıvê Kavkasê ye,ew hini serma vêderê ne bûye, tê bêji ew deha cemıdi ye.

-Hevalê Karasiêv,-mın got,-eva wadeki dırêje, weki ezi lı Urısêtê û Ukraina ê me, ez hini tebieta wan dera bû me ûnoli hevala ber wê doz dıkım.

Alêksêy idi mecal ne da, weki ez xeberdana xwe temam bıkım, mina kevçiyê destuşıkesti kete nava hewaldana mın û got:

-Hevalê Qumandar!Sozê rast,Eli sermê da jı me teyaxtır e û hela komekê ji dıde me.Ez we ra rast bêjım idi fırqiya me û Kavkasiya tune ne, ew ber zıfıstana ûrısaye sar rınd elımine û qet telaşa wan ni ne.

De, aliki da araqê û aliyê mayin da soba qumandar a jı karpiça çêkıriye geş em rınd germ kırın û çawa dıbêjın qersa bedena me veheliya.Ez ber qumandar nizam sekınım û mın got:

-Hevalê Qumandar!Extiyarê bıde, derheqa şıxulê kıri da cabê bıdme we!

-Kerem ke-Qumandar got-were kêleka mın rûnê û derheqa qedandına sıpartınê xwe da qıse ke!

-Weva eyan e-mın got- bı emrê we,ez desta xwe va kêleka bajarê Kamênêsk-Podolskê,weki 20 kilomêtra dûri bajêr,lı tolama ku herdu riyê hesın tevi hev dıbın bıteqinın,weki dıjmın wextê da nıkarıve komeka sılıha û esker pêşeniya xwe.Em sê roja mêşê hında tolamê man, ew merıvê ku em hêviya wi bûn,ne hat û em ne dıtın.Çewa dıvêjın,destê mejı erd û esmin qetiya.Paşê bı salıx û sulıxa mera gotın weki faşıstê devxûn apê Vasil kuştiye,lê ez heyrana serê lawıkê çê bım, ew decalê ku apê Vasil fırotıbûn, elbêra geber kırıbûn,me ji du pêzavengê,ku komek dabûn kuştına apê Vasil kuştın.Lê helbet, me ew wısa kuştın xênci merıvê ku salıx mera dabûn,keseki mayin pê ne hesiya.Ma ku derheqa teqandına riya hesın û qeterê tıji dıjmın, yanê cebırxana da tu mecal ne kete me û tu merıvê salıxdayi ji me nedıtın.Lê belê, wextê em rê da por-poşman vadıgeriyan,jı bajêr wekı sed kılomêtre dûr, nava mêşê sıx da, em rûnıştıbûn,me taştê dıkır.Nışkava xeberdana nêmsaye gurr hate bıhistınê.Me lı kêleka xwe meze kır, weki bırre fırısın,çend qiz avêtıne orta xwe, bı wan ra şa dıbın,duxun û vedıxun, teyê bıgota şer qet nakeve bıra wan.Ewê bê insaf mina wehşiya ber bı qiza dıbûn,idi çı dıkırın ne şuxlê gotınê ye.Ez we ra rast bêjım,me ne dıkarıbû pêşda bıçûna,ne ji paşda bıçûna.Eger em jı ciyê xwe bıleqiyana., meê zırar bıkışanda.A lema ji me hevra qırar kır, tenê hıcûm kırın dıkarê me jı wê yekê xılas ke.Bı emrê mın em derbazi hıcûmkırınê bûn, heta wan dest avite sılıha,donzdeh meri jı wan hatine kuştınê.De hûn xeysetê eskerê nêmês zanın,hıneki xwın bı ser wan ket,ew elbêra teslim dıbın, ilaca wan hate bırinê, ew teslim bûn, me ew terkusilan krın,patron jı avtomata,tamatika(pûlêmyota),qırma derxıstın, bombê desta ji me kırıne torbeki wan.Me ra lazım bû, me ciyê xwe bıguhêrta.Mın du lawık paşda şandın nava kûraya mêşê, ciyê qewmandınê weke 10-15 kilomêtra dûr mera ciki baş ditın û me temamiya sılıha lı nêmsa kır û em ber bı wır çûn.Em heta êvara dereng lı wır man û paşê me disa ber bı cadandına oxıra sefera xwe kır.Nıha me ew anine fêza xûtora Madovkaê,em hatıne cem we û hiviya emrê we ne.

-Belê, belê-Qumandar got-we dewsa teqandına qetera,korpûçkırına dıjmın û sılıha,çend fıris kuştıne,yê mayin ji dıl anine.Ev yekeji şıxulê merxasi ye,lê qeter, bı esker û cebırxanê ve hûrxaşkırın şıxuleki mezıntır bû...Zaf heyfa apê Vasil İvanoviç, korayi!Geli lawıka rehmet lı apê Vasil be, çıko merıveki sade,merıvhez, wetenhez û komûnisteki qenc bû.Wi bona me partizana gelek tışt kırıye.Elaxısûs bona desta me.Kutabûna sala 1941bû, destpêbûna sala 1942 bû,desta me da weke 200 mêr û çend jın hebûn, me deste teze mezın dıkır.Rojekê ez û 15 lawıkê me va ber bı bajarê Kamênêsk-Podolskê çûn,çawa dıbêjın, kêf-kêfa faşistabû,sehet-sehet pêşda dıçûn û har dıbûn.Ew ciyê ku mın hûn şandıbûnê, me xwe da wê derê û me qerar kır, weki qetereke dıjmın bıdıne welgerandınê û çı ku tê da heye bıdne korpûçkırınê.Mın rehmetiyê pıştxweykırê xwe Vaniya(Vanka) şand,weki here wê budka ser riya hesın,belki caveke xêrê mera bine.Vanka mêrxasê heq bû,bona weten jı mırınê ne dıtırsiya,lê çawa heval û esker merıveki zaf baş bû.Wi çend cara ez jı mırınê xelas kırıme.Vanka bıneliyê Rostovê bû,taê tenê bû,çavê Mariya Feodorovna feqir nıha lı rê ye,weki kurê wêyê bê...Wh, qerez, Vanka çû,dema saeteke mina hergav bı demeki geş hat û got,-Hevalê Qumandar!Raste,apê mın tunenın,lê mın xura apeki heq ditıye,gelek gılı bın wi de he ne.Ew hemû gotınê mın ra razi bûye,lê hevalê Karasiêv, ew dıxwaze te bıvine û nepxa dılê xwe lı ber te veke,weki bı desti me,lê bı gotına xwe heyfê jı dıjmın bıstine.Navê apê mın Vasil e, ez bı xwe bersivdarê wı me,ew tu cara me nafroşe...Mın Vanka û çar lawıkê mayin ji hılda, em ber bı apê Vasil çûn.Dê çawa edetê me partizana bû, em weki kilomêtrekê dûri bûdka apêVasil,nav mêşê sıx da sekınin,Vaskê me disa çû cem apê xwe,lê belê me ji dor-berê bûdka apê mêz kır,me dit arxayiniye û lawık vegeriyan hatın cem mın.Xêleke xurt şûnda me dit, weki Vanka ber bı me dıreve, em ji ber bı wi çûn û em tevayi çûne cem apê Vasil,em hevra bûne nas.Paşê jı xeberdana apê Vasıl hate kıvşê,wekı wi derheqa desta me da bıhistıbû, lê navê mın nızani bû.Bı xeberdana mın me ew da bawerkırınê,weki wi dılê xwe ber me vekır û got:

-Nemsa baweriya xwe bı mın ne diani jı mın ra tıştek ne dıgotın,lê wextê qeterê tıji esker û cebırxane tên, ew pênc şeş saeta berê têne vıra,heta ew jı vıra qeterê verê ne kın na çın.De, ez tımi ji lı vırım,goti hûn lawıka sıvêda bışınıne vıra,wextê mın kırasê xwe pışt bûdkê raxıst bızanıbın,weki çend saeta şunda qeterê bê,jı bextê we ra dı qeterê da çı hebe.ez nızanım,lê rojê qeterê vala tên dı vır da derbaz dıbın, kes na yê.De,ezê mêraniya we bıvinım..."Belê ezê mêraniya we bıvinım...Ev gotınê wiyên paşin bûn.Gû wan gotına ra,ez hatıme desta,wi eniya mın ramûsa,me xatırê xwe jı hev xwest û hatıne cem hevalê xwe.Me lı wır bı tevayi qırar kır, weki heta em lı vıra zerbekı lı dıjmın nexın,em jı vıra na çın.Em nıkarıbûn paş da bıçûyana,çımki me eşyayê teqandınê û yê mayine lazım gışk bı xwere anibûn.

Du çar roj bûn, weki em şef û roj mêşê hında tolamê sekınibûn û heviya raxıstına kırasê apê xwe bûn.Roja çara ber êvarê bı texmini saet dı hefta da,me kırasê apo pışt bûdkê raxısti dit.Eyan e, weki me nava wan çar roja da hemû ci beled kırıbû, me têra dıtıbû, weki hacetê teqandınê daynıne kiderê,weki qeter hım welgere, û hım ji bışewıte ku em bıgıhijın merama xwe.Lê belê kırına wi şıxuli pışta dıjmın da, ew ji wi wextê faşistayi harbûyida,xebateke zor û bı qezya bû.Lê tıştê pak ew bû,weki ewe arxayın bûn û ne dıfıkırın, ko partizanê zırarê bıdne wan.Me texmini saet dı neha da ıdi hacetê teqandınê pênc ciya kevana riya hesın da kırıne çal û têlê wan weki du şed mêtri ber bı mêşê,ciyê bı fesal danin. Xulese,geli lawıka,saet idi nêzi deha bû, me dit qeter tê,wextê wê nêzikayi lı minê me kır,bı texmını kûp dıgıhişte hında minê çalkıri,me agır bı fıtilê xıst û em ber bı mêşê revin,lê hıneki şûnda bû qirçe-qirça mına û paşê dengê wê hê gurtır bû,qûrtini û qûjiniya nêmsa bû,demeke şûnda vagon idi yek pey ya dınê werdıgeriyaneerdê.De, têra çar saeta, mina pêşenıyê dengê teqandınê dı hat.Em idi bawer bûn, weki em gıhaştıne merama xwe,lê çıqas ziyan me dabû dıjmın jı me va ne eyan bû.

Roja duda em gıhaştıne desta xwe,uzvê destê bona wi şıxulê me çavronkayi dıdane me.Hevtekê şûnda bı destê cımaeta wi em pê hesiyan weki apo saxe, û me weke hezar eskeri û bê hesab top,tamatik û gelek cebırxanê mayin şewıtandıne,de qeter ji hijde vagon bûn,gışk jı rê derketıbûn,du wê yekê ra me hê telegram da Moskovaê,wê şûnda desta me idi bı teqandına riya hesın,pıra, embar û ciyê dıjmıne mayin va mıjûl bû.

Rehmet, sed car rehmet,lı apê Vasil be.Nıha we ji hındık şıxul ne kırıye,hûnê careke mayin heyfa vê carê jı dıjmın derxınin.Ax apo, apo,Vasilê bıra!..

Bona hurmeta apê Vasil em rabûne piya,paşê em rûnıştın.Qumandarê ma xêleke xurt serê xwe hejand,lı me nıhêri û got:

-Eli lawo,hûn herin hêsavın,ezê vê lahzê merıva bışınım Qumandar û eskerê dıjmın sılst bıkın,belki elametiyê baş jı wan bıstinin.Eferım jı we ra,herin, hêsa bın!

1971

Me ev serpêhati jı pırtûka Eliyê Evdırehman (Biranin û Serhatı) ku dı sala 1979'a lı Erıvan çap bûye sıtend û lı vır jı bo xwendevanên xwe peşkeş dıkın.

ARMANC

Baş tarafı s.4'te

Federal Hükümetten istemlerimiz, Kürdistanlıların siyasi sığınma başvurularının kabul edilmesi, kendilerine çalışma müsadesinin verilmesi ve diğer yabancıların sahip oldukları sosyal haklara kavuşturulmasıdır.

Ayrıca kamplra gönderilmemeleri ve oturulasilecek konutlara kavuşturulmaları gerektigi inancındayız.

İş izni verilsin , vize kaldırılsın.
Toplama kamplarına hayır.
Angarya işe son verilsin
Türkiye'ye yapılan yardımlar durdurulsun.

Baş tarafı s.7'de

larak iş görmektedir.Buradaki tüm tutuklular,sonlarının ne olacağını,ne ceza alacaklarını bir an önce bilmek istiyorlar.İster tamamen günahsız oldukları için mahkemeye çıktıklarında beraat olacaklar olsun,ister mevcut yasalara göre belli suçlar işlemiş,ancak işkenceler sonucu imzalatılan düzmece ifadelerle bu suçları ağırlaştırılan, mahkemeye çıktıklarında tahliye olacaklar olsun ve isterse tutukluluk halinde alacağı cezayı çekmemiş olanlar olsun, hepsi de mahkemelerin bir an önce açılmasını ne olacaksa bir an önce olmasını istemekte ve beklemektedirler. Ve yanılmıyorsak bölgemizde uygulanan bekletme yöntemi, tüm Türkiye'de de uygulanmaktadır.

9-Tutukluların sorunları arasında bir sıralama yapılacak olursa,hiç kuşkusuz olarak okumua,özel olarak bilimsel kitap sorunu ilk sırayı alacaktır. Yüzde doksanı aydın olan tutuklular kitlesinin ekmek ve su kadar zorunlu olan okumua gereksinimlerinin Günaydın,Tercüman, Hürriyet ve Cumhuriyet gazeteleri dışında, kati bir şekilde engellenmesi, son yılların aydın düşünceye, aydın kafa ve kitap düşmanlığının en açık belirtisi ve dolaysız ispatıdır.En insani ve demokratik olan okuma hakkımızın, kitapların cezaevine sokulması engellenerek elimizden alınması, ve verilmemekte direnilmesi: sözde demokrasi şampiyonluğu yapanların maskesini tamamen düşürmüştür.Bölgedeki baskı, işkence, toplu tutuklamalar ve diğer uygulamalar gözönüne getirildiğinde, görülecektir ki hiçbir zaman, demokratik bir ortam, olmamıştır, ve demokrasi düşmanları güçleri var oldukça demokrasinin oluşmasına olanak tanımıyacaklardır.Nasıl olduysa, bir ara idare aracılığıyla cezaevine bir miktar roman aldık.Aradan bir ay geçmemişti ki kendi aldırtıkları ve içeri bıraktıkları,tüm kitaplarımızı tekrar geri aldılar, bir daha da vermediler.Ceza ve Tutukevi yönetimine yönelik tüm istek ve arzularımız, adli müşavirliğe yazılı başvurularımızın tümü bugüne kadar yanıtsız kalmıştır.Bundan sonra da hep yanıtsız bırakılmak istenmektedir.
Korku o derece karanlık kafaların yüreğine işlemiş ki aydın düşüncenin yayılması, aydın kafaların yetişmemesi, kendi düzenlerinin devamını tehdit eden ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimciler üzerine uygulamayı amaçladıkları baskıyı gerçekleştirmek için işi, politika dergisini dahi içeri sokmamaya kadar ileri götürmüş bulunuyorlar.Hiç kuşku yok ki ellerinden gelse kendilerine zararı olmayacak ortamı bulurlarsa, elimizdeki gazeteleri engelleyecekler.Böyle bir ortamın,ilerici yayınlarının okutulmasının engellenmesiyle,zarara giremeyecekleri bir ortamın oluşturulması için, ellerinden gelen bütün çabayı harcıyorlar.

Daha şimdiden,dışarıdakilere benzer tarzda, hatta daha barbarca:arama görünümü altında, talan operasyonlarına başladılar.19 Mayıs 1980 günü,Diyarbakır 2 No'lu Askeri Ceza ve Tutukevinin tüm koğuşları,siyasi polislerin, daha doğrusu işkencecilerin desteğinde çamaşırlar ortalığa saçılarak ranzalar üzerinde hiçbir şey bırakılmayacak tarzda yatak ve bataniyeler gelişi güzel ortalığa dökülerek, üzerine basılarak kirlenmeleri sağlanırken, diğer taraftan bir tutuklunun 11500(onbirbin beşyüz),birinin iki bin lirası, birinin 39 adet Samsun sigara paketini ve daha birçok malzemeyi gaspettiler.İnsanca düşünen, insanca yaşam savaşı veren tüm insanlara sorarız:Bu gaspçı,talancılar adaletin savunucuları; onları yönetenler midir, yoksa onların davranışlarını da denetlemten sorumlu görünmesine karşın, bugüne kadar bu görevi hiç yerine getirmeyen "adalet" yetkilileri midir?Kuşkusuz sorumuzun yöneltildiği tüm insanların yanıtı "hayır, onlar adaletin savunucuları olamazlar" biçiminde olaçaktır ve başlı başına, bu talancı ve gaspçı kesimin, adaletin savunucuları olarak karşımıza çıkmalarının dahi bizlere ne türden, ne oranda baskı uygulandığını kavratmaya yetecektir.

Bu arada,bölgede tüm bu baskı, işkence ve kanunsuzluklar gemi azıya almışken, kendisinden çok şey beklenen Diyarbakır Barosunun, üstüne ölü toprağı serpilircesine tüm gelişimler karşısında sessiz ve ilgisiz kalması acımızı ve şaşkınlığımızı bin kat arttırmaktadır. Baronun bir bütün olarak, yasaları ayaklar altına alan insanlık dışı baskı ve işkencelere karşı tavır alması,kamuoyu oluşturarak bu baskı ve işkencelerin asgariye indirilmesi savaşımında bulunması bir yana, bölgedeki siyasi davaları bile almaktan çekinmektedirler.Diyarbakır Barosunun ve bu Baroya kayıtlı avukatların büyük bir kesiminin bu tavırları,demokratik mücadeleye inançsızlıklarından mı,kaypaklıklarından mı, korkaklıklarından mı, yoksa bölgedeki yasa tanımaz baskı ve işkence uygulayan yöneticilerin vahşetinden midir?Kesin nedenini bilmiyoruz, ya biri, ya öteki, ya da ikisinin karışımıdır, Bu şekilde tavır almalarını sağlayan hangi neden olursa olsun, Diyarbakır Barosunun tavrı,Turkiye Barolar Birliğinin tarihi gelenğine ve demokratik anlayışına ters düşmektedir.Bana dokunmayan yılan, bin yaşasın anlayışı hiç kimseyi kurtarmamıştır, kurtarmayacaktır.Bugün bize ise, yarın bu anlayış sahiplerinedir.

Konumumuzu öz olarak dile getirmeye çalıştık.Amacımız, sizleri bilgilendirmek, işkence ve baskıları yayınlayarak kamuoyu oluşturma,işkence ve baskıları ortadan kaldırma ya da asgariye indirme savaşımınızda olanaklarınıza katkıda bulunmaktır.

Birgün mutlaka, işkence ve baskı uygulayanlar yenilecek,işkence ve baskılar son bulacaktır.

Son söz ADALETİN olacaktır....

Başarı dileklerimizle,...

DİYARBAKIR 2 NOLU ASKERİ CEZA VE TUTUK EVİNDEKİ SİYASI TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLER.

İŞKENCELERE SON!

Baş tarafı s.3'te

teknik elemanlar, sağlık personelleri ve diğer alanlardaki emekçiler de işçi sınıfının yanında işi bırakma eylemlerine giderek olayı protesto ettiler.Hemen hemen tüm alanlarda üretimi ve çalışma hayatını durdurarak,kitlesel protestolara girişerek burjuvazinin yüreğine korku saldılar.

25 Temuz günü K. Türkler'in cenazesi büyük bir törenle kaldırıldı.Törene yüz bini aşan bir işçi kitlesi ve demokratik kitle örgütleri,sendikalar ile anti faşist siyasal güçlerin temsilcileri katıldılar.Tören geniş bir anti-Faşist gösteriye dönüştü.

Yurt dışında da K.Türklerin öldürülmesi büyük bir tepki ile karşılandı.Pek çok uluslararası örgüt temsilcileri olayı protesto ettiler.KKDK(Komelên Karkerên Demokratên Kurdistan) T.MADEN-İŞ'e gönderdiği bir mesajla olayı nefretle kınadığını ve faşizme karşı savaşımda MADEN-İŞ'in yanında olduğunu belirtti.Ayrıca F. Alanyada KKDK,FİDEF Gerçek Gazetesiyle Dayanışma Komitesi ve Demokrasi İçin Birlik F.Almanya Komitesi birlikte,Kemal Türkler'in öldürülmesini protesto eden bir bildiri dağıttılar.Daha sonra,Köln'de çelenklerle bir yürüyüş yaptılar.Yürüyüşten sonra siyah çelenkler götürülüp Köln konsolosluğunun önüne bırakıldı.Konsolosluğa olayı protesto eden bir mektup verildi. Stuttgart kentinde de KKDK ve FİDEF ortaklaşa Kemal Türklerin öldürülmesini protesto eden bir yürüyüş yaptılar.Ayrıca STUTTGART'ta KKDK olayla ilgili olarak bir bildiri de yayınladı.

IRAK : Diplomdside Haydutluk

Ağustos ayı başında,Batı Berlinde Irak Kürdistanı'ndaki öğrencilerin yapmakta oldukları bir toplantıya bombalı suikastte bulunmak üzere Iraklı bir Kürde bombalı çantayı verirlerken suçüstü yakalanan Irak'ın Doğu Berlin konsolosluğunda görevli iki diplomat, bu çirkin emellerine ulaşamadılar.Diplomatlar, toplantıdan önce ıraklı bir Kürtle yapılacak olan toplantıya bomba atmak konusunda anlaştılar.Ancak sözkonusu kişi bu olayı Batı Berlin polis makamlarına iletti.Randevu günü polis tertibat aldı randevunun yapılacağı yerde.Tam,içinde bomba bulunan çanta diplomatlar tarafından belirtilen kişiye verileceği sırada polisler olaya müdahele ettiler ve kısa bir karşıkoymadan sonra diplomatlar yakalanarak gözaltına alındılar.

Basında çıkan bilgilere göre, kadınlı çocuklu yüz kişiden fazla insan bulunmakta idi ve eğer suikast girişimi başarıya ulaşıp bomba patlamış olsaydı pekçok insan ölmüş olacaktı.Olay gösteriyor ki yıllardır içerde Kürt halkını katleden onu toplu olarak göçe zorlayıp pek çok ulusal demokratik haklarını gaspadan Irak, içerdeki bu canice eylemleriyle yetmiyor,zulmünden yurt dışına çıkmak zorunda kalmış Kürtlere de bütün uluslararası anlaşmaları hiçe sayarak saldırıyor.

Aslında Irak'ın yurt dışındaki diplomatların başvurdukları haydutluklar yalnız bu olayla sınırlı değildir.Daha önceleri de Bonn'da Iraktaki baskıları protesto etmek amacıyla Irak Konsolosluğunun önünde açlık grevi yapan Iraklı öğrencilere özel olarak haydutlar getirtilip saldırtılmış ve bazı öğrenciler bu saldırıdan ağır yara almışlardır.Yine Iraklı öğrencilerin yaptıkları bir açıklamaya göre Yugoslavya'nın başkenti Belgrad'da Irak Konsolosluğuna giden ıraklı bir öğrenci bir daha konsolosluktan dönmemiştir.Yapılan bütün araştırmalara rağmen izine rastlanmamıştır.Geçtiğimiz 24 Haziran'da da Brüksel'de Iraklı diplomatlar, sokak ortasında ıraklı bir öğrenciye saldırarak onu tartakladılar ve pasaportunu zor kullanarak elinden aldılar.

Bu olaylar Irak'ın yurt dışına diplomat değil de silahlı zorbalar gönderdiğini gösteriyor.Yurt içindeki baskı zorbalık ve katliamlardan hıncını alamayan sömürgeci Irak yönetimini bu sefer de saldırılarını dışarıdaki ilerici,yurtsever Arap ve Kürt öğrencilerine,aydınlarına yöneltiyor.

www.arsivakurdi.org

MOSKOVA OLİMPİYATI BAŞARIYLA SONA ERDİ

Moskova 80 Olimpiyatı,4 Ağustos 1980 günü bitti.Oyunlar süresince ve oyunların bitiminden sonra Olimpiyat üzerine çeçeşitli yazılar yazıldı, değişik yorumlar yapıldı.Olimpiyat hareketinin düşmanları, çüm enerjileriyle oyunları karalamaya çalıştılar.UKO(Uluslararası Olimpiyat Komitesi)'nin eski başkanı Lord Killanin dediği gibi"oyunların sadece olumsuz yanları üzerine yazdılar".Zaten ARMANC'ın bundan önceki sayısında da belirttiğimiz gibi, Olimpiyat düşmanlarının; gerici, emperyalist tekellere bağlı basın ve yayın organlarının bunu yapacakları açıktı.

F. Almanya Cumhurriyeti'nin(FAC)basını, dağıtılan madalyaları, "Çikolata madalya" olarak yorumladı.Türkiye tekelci burjuvazisinin çıkarlarının savunucusu ve sesi niteliğindeki Hürriyet Gazetesi, büyük puntolarla "sosyalist bir ülkede sosyalist sporcuya haksızlık yapıldı" diye yazdı. İngiliz basını,"homoseksüeller, hakları için yürüyüş yaptı"biçimide yaygara kopardı.Kısacası düşünülebilecek tüm yöntemlerle, gerici güçler,oyunların aleyhinde sözümüz ona yorumlar yaptılar, sayfalarca yazıp çizdiler.

Kimileri Moskova 80 Olimpiyat Oyunları'nın ulaştığı yüksek düzeyine, kimileri hakimlerin yargılarına gölge düşürmeyi ve sözümüz ona SSCB'de insan haklarının olmadığı v.s.gibi konuların propagandasını yalan ve demagojik yöntemlerle yürüttüler.

Emperyalist ve gerici ülkelerin televizyonları,Olimpiyat Oyunları için ayırdıkları süreyi,yayın programlarından çıkardılar ve bunun yerine anti-Sovyetik konulu programların yayınlarını çoğalttılar.Buna karşın sözkonusu ülkelerdeki ilerici, barışçı ve spor sever güçler, bunu kınadılar. Bazı ülkeler, yayın programlarında yeniden düzenlemelere gitmek zorunda kaldılar.FAC'deki sporcular,yalnız önemli spor sorunları üzerine birlikte konuşmayı değil, aynı zamanda oy kullanmayı da istediklerini belirttiler.

ABD Başkanı Carter, sözümüz ona "Mini Olimpiyat" düzenledi.Sömürgeci Türk Hükümeti, "Mini Olimpiyat"(!)a herkesten önce sporcularını göndermeye kalkıştı."Mini Olimpiyat" boykot gibi kursaklarında kaldı.

MOSKOVA OLİMPİYATLARININ KISACA SONUÇLARI

Moskova 80 yaz Olimpiyatı, tarihe en çok dünya rekorlarının kırıldığı olimpiyat olarak geçti.Toplam 53 dünya,73 olimpiyat ve 30 Avrupa rekoru kırıldı.Oyunlar boyunca,Moskova halkı yalnızca heyecanlı oyunları izlemekle kalmadı.Seyircilerle dostça ilişkiler kurdu ve arkadaş oldu.Moskovaya 5,5 milyonun üstünde seyirci gitti. Bu da Olimpiyat tarihinde bir dünya rekorudur.

Oyunlar çok hareketli ve heyecanlı geçiyordu.Bir bisiklet yarışlarını anımsayalım.Fransızlar geliyor,dünya rekoru ve alkış tufanı.Daha sonra İngilizler yeni bir dünya rekorunu kırıyor, sonra Çekoslovakya,İtalya ve iki kez arda SSCB'nin Sporcuları dünya rekorunu kırıyorlar.Tam altı kez üst üste dünya rekorları kırılıyor.Fakat yalnızca birisine altın madalya verilir.Ve SSCB'nin sporcularına...

Yine yüzme yarışlarını anımsayalım:21 yaşındakiBarbara Krause.(Demokratik Almanya Cumhurriyeti'nden(DAC),100 m. serbest yüzmede üç kez ardarda dünya rekorlarını kırdı. 100 metreyi, dünyanın ilk kadını olarak 54,79 saniyede yüzdü.DAC'li Rica Reinisch, sırt üstü yüzmede, üç kez ardarda 100 metre ve bir defa da 200 metrede dünya rekorunu kırdı.

Bu örnekler daha da çoğaltılabilir.Oyunların hemen hemen tüm dallarında çok sayıda dünya, Avrupa ve Olimpiyat rekorları, Moskova Olimpiyatının ulaştığı yüksek düzeyi, Olimpiyat tesislerinin ve organizenin mükemmelliğini kanıtlıyor.Buna rağmen alınan madalyaları, çikolata madalya olarak görmeye kalkan kafalara ne demeli?

SSCB, 80 altın, 69 gümüş ve 46 bronz,DAC 47 altın,37 gümüş ve 42 bronz,Bulgaristan 8 altın,16 gümüş ve 17 bronz Küba 8 altın,7 gümüş, ve 5 bronz madalya aldılar.Kısacası SSCB birinci, DAC ikinci ve Bulgaristan da üçüncü oldu.

Tüm bunlar sosyalist ülkelerin halkın sağlığı için çok büyük önemi olan spora ne kadar önem verdiklerini gösteriyor.Sosyalist ülkeler topluluğunda spor artık kitlesel olmuştur.SSCBde500 olimpinik ve 52 milyon sporcu vardır.Hiç bir ülke bugüne kadar bu düzeye ulaşmamıştır.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA VE MOSKOVA OLİMPİYATI

Moskova Olimpiyatının ayrı bir özelliği daha vardı.Moskova Olimpiyatına bağımsızlıklarını yeni kazavnmış ülkelerden de çok sayıda sporcunun katılmasıdır.Bu ülkelerde dune kadar spor, hakim sınıfların komprador burjuvazinin ve sömürgecilerin işiydi.Halk yoksulluk ve sefalet içindeydi. Aç ve işsizdi.Angola halkı önce sömürgecileri ülkesinden kovdu.Vietnam tam otuz yıl bağımsızlık ve özgürlük izin savaştı.

Sosyalizm insanların kendi yeteneklerini geliştirmek için yeni olanaklar hazırlar.Vietnam delegasyonu sekreteri TRAN VAN TRİ "Biz madalya almayı hiç düşünmüyoruz...dünya spor hareketiyle ilişkiye geçmek istiyoruz...DAC,Bulgaristan,Çekoslovakya ve SSCB olimpiyata katılabilmemiz için yardım ettiler, antrenörlerimizi eğittiler ve bize spor aletlerini verdiler.Kısacası en iyilerinden öğreniyoruz...Bu Vietnamda kitlesel sporun gelişmesi için bir sinyal olmalı İtalya ve diğer ülkelerin sporcuları da buna benzer konuşuyorlardı.

Bu ülkelerden olimpinikler dikkate değer başarı gösterdiler.Etiopya 2 altın,2bronz ile ayrıldı.Zimbabve,1 altın aldı.Kongo Halk Cumhuriyeti

"OLİMPİYAT MÜKEMMELDİ"

Moskova 80 Olimpiyat Oyunları,emperyalist ve gerici çevrelerin çabalarına rağmen mükemmeldi.UOK'un yeni başkanı Juan Antonio'nun dayimiyle"oyunlar çok iyi organize edilmişti.Yarışmalar tüm spor dallarında en yüksek düzeye ulaştılar.İyi organize de başarıya yardımcı oldu.Hakemler görevlerini iyi yaptılar."

Kısacası Moskova Olimpiyatından da emperyalistler yenik çıktılar.Barış güçleri,Olimpiya hareketi ve sosyalizm bir kez daha üstün geldi.

ARMANC ADRESS: BOX 5034 16305 SPÅNGA--SWEDEN | POSTGIRO: 4393342-3
XWEDÎ: RÊXISTINA ÇANDÎ Û ALIKARÎ A KURD Û SUEDÎ
UTGIVARE: SVENSK-KURDISKA KULTUR O SOLIDARITETSFÖRENING
MEHÎ CAREK DERTÊ BIHA 5 Skr KOMMER UT EN GÅNG I MÅN PRIS 5 Skr
FÎYATI 15 TL
I S F N : 0348-7385